

KV-1/2011.
(KV-3/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Mezőgazdasági bizottsága**
Az elmúlt nyolc év kormányzati visszaéléseit vizsgáló albizottságának
2011. november 23-án, szerdán, 10 óra 12 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 515. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
Az Ősi-Sárrét Vadásztársaság ügyének áttekintése, a vadászterület határának megállapításával, valamint a kényszerhasznosítás elrendelésével kapcsolatban	5
<i>Fisli József (Ősi-Sárrét Vadásztársaság) bevezetője</i>	<i>6</i>
<i>Kérdések, válaszok</i>	<i>11</i>
<i>Hárshgyi Márk (Veszprém Megyei Kormányhivatal) hozzászólása</i>	<i>12</i>
<i>Vezsenyi Imre (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal) hozzászólása</i>	<i>13</i>
<i>Lázár Attila (Zala Megyei Kormányhivatal) hozzászólása</i>	<i>16</i>
<i>Kérdések, válaszok</i>	<i>16</i>
<i>Dr. Bercsényi Erika, az Ősi-Sárrét vadásztársaság jogi képviselőjének hozzászólása</i>	<i>17</i>
<i>Kérdések, válaszok</i>	<i>19</i>
Egyebek	33

Napirendi javaslat

1. Az Ősi-Sárrét Vadásztársaság ügyének áttekintése a vadászterület határának megállapításával, valamint a kényszerhasznosítás elrendelésével kapcsolatban

Meghallgatásra meghívottak:

Dr. Kardeván Endre, a Vidékfejlesztési Minisztérium élelmiszerlánc-felügyeletért és agrárigazgatásért felelős államtitkára

Dr. Oravecz Márton, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal elnöke

Zsigmond Richárd, az Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság igazgatója

Vezsenyi Imre, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi Igazgatóság vadászati szakreferense

Boros Gábor István, a Veszprém Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatóság igazgatója

Farkas Gyöngyvér, a Zala Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi Igazgatóság igazgatója

Hajda János, a „Sárrét” földtulajdoni közösség képviselője

Dr. Gartner István, a „Sárrét” földtulajdoni közösség jogi képviselője

Fisli József, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

Az albizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Gyórfy Balázs** (Fidesz), az albizottság elnöke

Farkas Sándor (Fidesz)
Obreczán Ferenc (Fidesz)
Gógös Zoltán (MSZP)
Magyar Zoltán (Jobbik)

A Mezőgazdasági bizottság részéről

Varga Géza (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Bercsényi Erika, a „Sárrét” földtulajdoni közösség jogi képviselője
Fisli József, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke
Hajda János, a „Sárrét” földtulajdoni közösség képviselője
Hárshegyi Márk (Veszprém Megyei Kormányhivatal)
Lázár Attila osztályvezető (Zala Megyei Kormányhivatal)
Vajai László főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Vezensenyi Imre, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Földművelésügyi
Igazgatóság vadászati szakreferense
Zsigmond Richárd, az Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal
Földművelésügyi Igazgatóság igazgatója

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 12 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

GYÖRFFY BALÁZS (Fidesz), az albizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntök hivatalosan is mindenkit, akit nem sikerült személyesen köszönteni, attól elnézést kérek. Megkezdjük a mai ülésünket.

Az Ősi-Sárrét Vadásztársaság ügyének áttekintése, a vadászterület határának megállapításával, valamint a kényszerhasznosítás elrendelésével kapcsolatban

Egy napirendi pontunk van: az Ősi-Sárrét vadásztársaság ügyének áttekintése. Az Ősi-Sárrét Vadásztársaság részéről több alkalommal is kaptam anyagot és igazából először egy megkeresést a tekintetben, hogy ők vélelmezik, hogy valamilyen hatósági visszaélés történt az ő esetükben, egy olyan eljárásjogi probléma, amely az ő tevékenységüket, illetve a vadásztársaság kialakításának a menetében hátrányosan érintette. A papírokat áttekintve, és mert egyébként egyéb más vadásztársaságoktól érkező megkeresés is jött, emiatt döntöttem úgy, hogy egy, a vadásztársaságokhoz kötődő meghallgatást mindenképpen szeretnék tartani, és a konzekvenciát mindenképpen szeretném levonni a tekintetben, hogy vajon a mostani vadászati törvény mennyire alkalmas a helyzet kezelésére, és hogy vajon mennyire eredményezheti az ilyen problémás esetek kialakulását. És mindenképpen szeretném, ha az érintett fél előadhatná azokat a sérelmeit, amelyek őket érték, megpróbálnánk itt ezekre - igazából minden érintett fél itt van reményeim szerint - a kérdésekre választ kapni, választ találni, és bízunk benne, hogy egy kulturált formában végig tudjuk vinni ezt a mai együttlétet.

Azt gondolom, dramaturgiailag az volna a dolog menete, hogy az Ősi-Sárrét Vadásztársaság ügyében a sértett fél, tehát aki engem megkeresett ez ügyben, ők mondatnák el először az ő álláspontjukat, utána az akkor eljáró hatósági személynek, Vezsenyi úrnak adnék lehetőséget, hogy elmondja, az ő olvasatában mi a dolog menete, utána pedig a hatóságok megjelent képviselői reagálhatnának az elmondottakra. Nagyon kérnék mindenkit, hogy az esetleges észrevételeket jegyezze fel magának, majd egy csokorban jelezze, és így akkor talán egy használható végeredményét tudjuk ennek kapni.

Mielőtt megkezdhenénk a tárgyalást, kérdezem képviselőtársaimat, hogy van-e valakinek bármi hozzáfűznivalója. *(Senki nem jelentkezik.)* Ha nincs, akkor... *(Varga Géza jelzésére:)* Géza, parancsolj!

VARGA GÉZA (Jobbik): Azt szeretném megkérdezni előljáróban, hogy jól fel tudjunk készülni, és úgy tudjuk figyelni az elhangzottakat, hogy mi különbözteti meg ezt az esetet a több száz hasonló esettől, tehát hogy mi a specifikuma, ami miatt a bizottság elé került ez az ügy. *(Gőgös Zoltán: Több száz nincs.)*

ELNÖK: Igen, valóban nem olyan jelentős. Ez, hogy ennek a társaságnak az ügye került ide, igazából annak köszönhető, hogy ők voltak azok, akik teljes körű iratanyagot biztosítottak, és emiatt gondoltam azt, hogy ez egy olyan lehetőség, amelynek kapcsán valóban áttekinthető az egész, tehát nem kellett iratok után szaladni.

(Jelzésre:) Parancsolj, Gőgös képviselő úr!

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Én csak azt szeretném megkérdezni, hogy ennek a polgári peres jogorvoslati eljárása lezárult-e.

ELNÖK: Úgy tudom, hogy egy része igen, de van folyamatban lévő is, tehát a Legfelsőbb Bíróság felé halad a történet az én ismereteim szerint.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Mert akkor viszont én azt gondolom, hogy ebben nem vagyunk illetékesek.

ELNÖK: Valóban lehet ilyen olvasata is a dolognak. Én azért gondoltam, hogy mindenképpen beszéljünk erről, mert jogalkotói szemmel is vizsgálhatjuk ezt az esetet, hogy a következő ilyen esetben, amikor majd a vadásztársaságok határa újra megrajzolásra kerül, lehetőleg egy szabályozottabb rendszer álljon előttünk.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Én ezt értem, csak nincs vége, így befolyásolhatjuk a végét, és az nem lenne szerencsés.

ELNÖK: Azzal, hogy itt mindegyik fél elmondja azt, amit egyébként a bíróság előtt is el tud mondani, szerintem mi nem befolyásoljuk a bíróságot, de tiszteletben tartom a véleményedet.

Akkor az Ősi-Sárrét Vadásztársaság részéről Hajda János úrnak adnék szót, hogy legyen kedves előadni a problémájukat.

HAJDA JÁNOS, a „Sárrét” földtulajdoni közösség képviselője: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Meghívtak! Én átadnám a szót Fisli úrnak, mert az az igazság, hogy én viszonylag külső szemlélőként vettem részt ebben az egész folyamatban, ő viszont teljesen, totálisan, az első pillanattól kezdve az utolsó pillanatig úgymond végigvitte az egész ügyet, és a lehető legjobban ő tud róla beszámolni. Szerintem őt hallgassák meg ebben. De természetesen azért is jöttem el, hogy ha valami kérdés lesz, mindenképpen választ tudjak adni a kérdéseikre. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor Fisli úr!

Fisli József (Ősi-Sárrét Vadásztársaság) bevezetője

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az Ősi-Sárrét Vadásztársaság 2006. augusztus 7-én egy kezdeményezést tett ki a területen működő önkormányzatok hirdetőtáblájára, hogy a vadászterület megalakításáról a törvényben előírt napirendi pontokkal, és 2006. szeptember 19-én megtartottuk a gyűlést. A gyűlés lezárult, a gyűlés határozatokat hozott. A probléma akkor keletkezett, amikor a bejegyzési kérelmünket benyújtottuk a Veszprém megyei vadászati hatósághoz. A vadászati hatóság elutasította a bejegyzési kérelmünket, azzal az indokkal, hogy az ősi jegyző asszonya nekünk igazolta a hirdetmény kitételének a 30 napját, majd tizen-valahány nap múlva szintén az ősi jegyzőasszony kiadott egy ugyanolyan nyilatkozatot más valakinek, amelyben azt nyilatkozta, hogy csak 29 napig volt kinn a mi kezdeményezésünk. Ezért a Veszprém megyei vadászati hatóság a bejegyzési kérelmünket elutasította.

Mi ez ellen a bírósághoz fordultunk. A bírósági keresetet a törvényben előírt módon a Veszprém megyei hatóságnak 2007. január 19-án átadtuk. Telt-múlt az idő, nem történt különösebb dolog, nem tudtunk róla, hanem valamikor 2007 március elején hírt kaptunk arról, hogy a vadászati hatóság kényszerkijelölést végzett a területen. Amikor mi ezt megtudtuk, elmentünk a bíróságra, és megkérdeztük, hogy mi van a bírósági keresetünkkel, mert mi január 19-én már beadtuk azt. Tudomásom szerint akkor az akkori törvények szerint az elsőfokú vadászati hatóságnak 3 napon belül kellett felküldenie a másodfokhoz, a másodfoknak pedig 8 napon belül kellett átküldenie ezt a bíróságnak. A bíróságra a keresetünk tehát nem érkezett meg, ezért a Veszprém Megyei Főügyészséghez fordultunk

2007. március 20-án, hogy nem érkezett meg a bírósági keresetünk oda. Nem tudjuk, hogy a főügyészség mit meg hogyan intézett, mert mi erről tájékoztatást nem kaptunk, de azt tudjuk, hogy kaptunk egy értesítést a Veszprém Megyei Bíróságról, hogy március 23-án, tehát három nap múlva a bíróság kiadott egy olyan végzést, amelyben felfüggeszti a másodfok - mert közben természetesen megfellebbeztük az első fok döntését - határozatát, és leírja ebben a végzésben, hogy addig nem célszerű, ha a területre földtulajdonosi képviselő bejegyzése megtörténik, mert amennyiben a bíróság a keresetnek helyt ad, abban az esetben feloldhatatlan helyzet keletkezik ezen a területen.

Arról nem tudok nyilatkozni, hogy mikor meg hogyan meg kihez érkeztek meg ezek a bírósági végzések, de azt tudom, hogy márciusban a Veszprém megyei vadászati hatóság...

ELNÖK: Bocsánat, egy pillanat, Fisli úr! Ha van kérdése, akkor azt most foglalja bele, és akkor az érintettek megpróbálnak arra válaszolni. Tehát konkrét kérdések megfogalmazására buzdítanám ez esetben.

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Értem. Nekem az első kérdésem az volna, hogy hogyan lehetséges az, hogy a mi számításunk szerint egy nap múlva, amikor mi leadtuk, tehát január végén már bíróságra kellett volna kerülnie a bírósági keresetünknek, és miért nem került oda, miért kellett a főügyészséghez fordulnunk ahhoz, hogy előkerítsék a bírósági keresetünket.

Amikor a végzés megtörtént - szintén kérdés -, a végzésben le van írva, hogy földtulajdonosi képviselő bejegyzése nem célszerű, nem szó szerint ezekkel a szavakkal van leírva, de ez a lényege, és amennyiben bejegyeznek oda földtulajdonosi képviselőt, az feloldhatatlan helyzetet teremt. Véleményünk szerint itt kezdődött az összes probléma, hogy miért lett mégis tovább folytatva a kényszerhasznosítás a területen, mert én úgy tudom, hogy március elején egyetlenegy, a nagy területből, egy 10 791 hektáros területből be lett jelölve kényszerkijelölésre 3300 hektár, ha jól tudom.

Azt még el szeretném mondani, és a megértés szempontjából fontos, hogy ezen a 10 791 hektáros területen, amit mi bejelöltünk, és indultunk azért, hogy ezt a területet megszerezzük, egyébként az előző időszakban az Ősi-Sárrét Vadásztársaság vadászott, tehát a miénk volt - mondhatjuk így - a vadászati jog.

A szomszédok, négy vadásztársaság indított még olyan földtulajdonosi gyűlést, és alakított ki ott vadászterületeket, és a mi területünkől mindegyik elvitt volna egy-egy darabot. Ezek a földtulajdonosi közgyűlések mind érvénytelen földtulajdonosi közgyűlések voltak, most már tulajdonképpen a miénkével együtt, mert nem jegyezték be bennünket emiatt. Az első, amely március elején lett kiírva, lefolytatták azt a gyűlést, amikor ki lett írva március elején ez a földtulajdon-kényszerhasznosítás, akkor mi az óltaluk erre meghatározott időben elmentünk a gyűlésükre, és mi is szeretnénk volna regisztráltatni magunkat ott, mert nekünk is azon a területen természetesen voltak meghatalmazásaink. Mondvacsinált kifogásokkal ott egyszerűen nem regisztráltak bennünket. Mi a vadászati hatóságnak a gyűlésről magáról - telefonon felhívtuk Vezsenyi urat - faxot küldtünk a meghirdetett időpont után valahány perccel a Bősze-irodából, ezen kívül a következő napon négyen vagy öten egy bejelentést tettünk a vadászati hatóságnak, hogy mi történt itt, és hogy kérjük, hogy intézkedjenek valamit ebben az ügyben.

Ebben az ügyben intézkedés a mi bejelentésünkre nem lett, nem foglalkoztak vele, választ sem kaptunk erre a megkeresésre, és a legnagyobb döbbenetünkre ettől függetlenül az a bizonyos vadásztársaság arra a területre be lett jegyezve. Nem tudtunk mit csinálni, megfellebbeztük a bejegyzésüket - a bejegyzésüket megfellebbeztük -, a másodfok elutasította a bejegyzést, ezért a bírósághoz fordultunk. A bíróság, amikor jogerőssé vált ez a dolog, a bejelentésünket elutasította, tehát nem adott helyt a keresetünknek. Közben újabb területekre

lett kiírva kényszerhasznosítás, azoknál a kialakított területeknél is lezajlottak a földtulajdonosi gyűlés, azok is érvénytelenek lettek. Majd amikor ezek megtörténtek, a kényszerhasznosítás keretében szinte ugyanazok a területek lettek kijelölve - kevés eltéréssel -, mint amelyeket az elutasított földtulajdonosi gyűlésükön nem kapott meg a vadásztársaság vagy a földtulajdonosi közösség. Ebben az időszakban lett vége körülbelül a bírósági keresetünknek, és a bíróság a 29 vagy 30 nap miatt a bíróság elfogadta az indokunkat, és elfogadta a 30 napos kifüggesztési határidőt. Ekkor mi szintén bejegyzési kérelemmel fordultunk a vadászati hatósághoz. A vadászati hatóság ebben az esetben elutasított bennünket, mert nincs meg az egyharmados kezdeményezésünk. Kérem, az egyharmados kezdeményezésünk megvolt, ezt ki merem jelenteni. A következők lettek tőlünk levonva, olyan helyrajzi számok lettek tőlünk levonva, amelyek a mi kezdeményezésünkben nem szerepeltek, olyan helyrajzi számok lettek tőlünk levonva, amelyeket a mellettünk lévő földtulajdonosi közösségek nem kezdeményeztek, csak mi kezdeményeztünk velük, mégis le lettek ilyenek vonva.

Ha a vadászati hatóság akkor semmi mást nem csinál - és ez kérdésem -, csak a tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tesz, megnézi... Mit kellett volna megnéznie neki? Hogy a földtulajdonosi közösségek és a mi kezdeményezésünk között milyen átfedések vannak, kinek melyik helyrajzi számból van mind a kettőnek vagy háromnak meghatalmazása - ezt kellett volna megnéznie egyszer, ha jól tudom. Másodszor meg kellett volna néznie a földhivatali igazolásokat, hogy mekkora ez a terület, megnézzük. És megnézzük azt, hogy az osztatlan közös területeknél a többségi tulajdon megvan-e ezeknél a meghatalmazásoknál. Ha ezt megnézték volna, akkor kiderült volna, hogy nincs, nincs meg.

Nem tudom, elmondjam itt azokat a helyrajzi számokat is, amelyek kétségesek? *(Közbeszólás: Nem kell.)* Jó, tehát nem mondom el. Emiatt tehát el lettünk utasítva, amit természetesen megfellebbeztünk, a fellebbezést... helybenhagyták az első fok határozatát. Igen ám, de közben felmerültek olyan dolgok, hogy ezen a területen a meghatalmazások, amelyeket be tudtunk szerezni, mert nem mindegyiket tudtuk beszerezni, azokat a meghatalmazásokat, amelyeket ellenünk valahonnan a vadászati hatóság megkapott, elővett, nem tudjuk, de a lényeg az, hogy állítólag voltak ilyen meghatalmazások. Ezekről a meghatalmazásokból, amit mi megkaptunk, amit kikértünk, ránézésre meg tudtuk mondani azt, hogy ezeket nem a tulajdonos írta alá, mert nekünk megvoltak azok a meghatalmazások, amelyeket mi a tulajdonossal íratattunk alá, és mi erre nagyon kényesek voltunk, hogy senki olyat ne hozzon oda, vagy ne írjunk alá olyat, amelyik nem teljesen tiszta, és amelyiket nem a tulajdonos írta alá. A rendőrséghez fordultunk.

Egyébként itt el kell mondjam, hogy fenn voltunk az MgSZH-központban, és beszélgettünk ezekről a meghatalmazásokról, vittük a miénket, vittük a beszerzett meghatalmazásokat, és ott Csákné Rubint Etelka osztályvezető asszony és Járdányi Erzsébet jogtanácsos, amikor megmutattam, megnéztük, azt mondták, hogy nekik mutathatjuk, nekik nem feladatuk az, hogy itt meg tudják mondani, hogy ezt ő írta alá, nem ő írta alá. Ezért javaslatukra a Várpalotai Rendőrkapitányságon feljelentést tettünk, és a Várpalotai Rendőrkapitányságon elkezdték a nyomozást. Sajnos ez a nyomozás elhúzódott egy évig, de nagyon sok meghatalmazásról kiderült az, hogy nem a tulajdonos írta alá. Több meghatalmazásról kiderült az, hogy 10-15 éve meghalt tulajdonosok írtak alá. Erről természetesen jegyzőkönyv van. Akkor megfellebbeztük, megint, hogy itt vannak, most már bizonyíték van rá, hogy nincsenek meg, erre a másodfok leírta, hogy megvan az egyharmad kezdeményezésünk, és az első fokot új eljárásra utasította. Az első fok szintén vizsgált újabb beadványokat ezzel az ügyel kapcsolatban, és újabb emberek - voltak, akik kiestek, tulajdonképpen gyanúsítottak voltak kerültek be a meghatalmazások sorába, és újból elutasítottak bennünket, pedig én úgy tudom, hogy a másodfok leírta, hogy ez meg ez, tehát jegyezzenek be, mert a másodfok elfogadta, hogy megvolt az egyharmad kezdeményezésünk.

Ez nem történt meg. Akkor, amikor újabb meghatalmazásokat tudtunk beszerezni, megint megnéztük, abban megint ott voltak a hamisított meghatalmazások.

Azt még tudni kell, hogy a mi kezdeményezésünket 2006. augusztus 7-én tettük ki, és ha olyan meghatalmazás volt a vadászati hatóság látókörében, amely 2006. augusztus 7-e előtti, akkor az levonható a miénkből; ha augusztus 7-e utáni meghatalmazás volt, az már nem vonható le a mi kezdeményezésünkből. Tudtuk, hogy azoknak a meghatalmazásoknak, amelyeket leadtak - a Gáspár-féle meghatalmazásokról van szó - a java része, azok a meghatalmazások biztos, hogy 2006. augusztus 7-e után készültek, de mivelhogy nem eredeti meghatalmazásokat fogadott be a vadászati hatóság, hanem fénymásolt meghatalmazásokat, a fénymásolt meghatalmazásokon a 2006 ki volt javítva 2005-re. Ezt a későbbiek során a Várpalotai Rendőrkapitányság egyértelműen leírta, hogy azok hamisítottak. Tehát újabb dolog történt, hogy megint megvan az egyharmadunk, a másodfok elfogadta, hogy megint megvan az egyharmadunk, majd akkor az első fokot újabb eljárásra utasította.

Ekkor valaki az ellenérdekű felek közül törvényességi felülvizsgálatot nyújtott be a veszprémi főügyészségen, amely szintén megakasztotta a bejegyzési kérelmünk elbírálását. Amikor ez az elbírálás, nem tudom, hogy hogyan meg miképpen, nem tudtunk róla, de azt tudom, hogy amikor a papírokat a későbbiek folyamán beszereztük, a kivizsgálásnak már vége volt, és a főügyészség elutasította a felülvizsgálati kérelmet. Utána, pár napra rá megint felfüggesztették a vadásztársaság vadászati jogát a felülvizsgálati kérelemre tekintettel, akkor, amikor már lezárult az ügy. Ezt sem tudtuk megérteni, hogy ez hogyan lehet, de biztos valahogy megtörtént. Természetesen megfellebbeztük. A másodfoknak kellett utánajárni. A másodfok megállapította azt, hogy már régen vége van a felülvizsgálati kérelemnek, és az első fokot új eljárásra utasította. Azt hiszem, hogy ebben az időszakban volt az, hogy Vezsenyi úr kérte, hogy helyezték át tőle Zala megyébe ezt az ügyet, és áthelyezték Zala megyébe.

Zala megyébe áthelyezték, ebben az esetben a Zala megyei vadászati hatóság elfogadta a bejegyzési kérelmünket, de úgy fogadta el, hogy bejegyezte az ott megválasztott földtulajdonosi képviselőt, de a területünket, a teljes nagy területet nem jegyezte be. Azt elfelejtettem az előbb elmondani, hogy ezeknél a kényszerhasznosításoknál nekünk is sikerült megkapunk egy részt abból a területtől, egy 3800 hektáros területet, amely terület nagynak tűnik, de az a terület nem sokat ér a következők miatt: körülbelül 5-600 hektár vízfelület van ezen a területen, 500 hektár tőzeg- és kavicsbánya van ezen a területen, szintén ezen a területen, merem mondani, több száz hektár le van kerítve, és ilyen ridegmarhatartás van a területen. Ha összeszámítjuk, hogy ez 3800 hektár, hiába 3800 hektár, el lehet képzelni, milyen vadászati lehetőség van ott; 70 hektár erdő van rajta, tehát nem sok. Ezen a területen azokat a vadakat tudják a vadászaink meglőni, amelyek a területen átvágnak, de mindegy, van valamekkora területünk, ki tudtunk járni vadászni.

A Zala megyei határozatot, amelyben elfogadják a 2006. szeptember 19-ei közgyűlésünket, de a képviselőt bejegyzi, a területet nem adja vissza, megfellebbeztük. Megfellebbezték az ellenérdekű felek is, amikor erről tudomást szereztek, és következett egy teljesen új felállású... Az eddigi meghatalmazásokban szereplő helyrajzi számokkal a másodfok egyszerűen nem foglalkozott, három, három és fél vagy négy év múlva teljesen új helyrajzi számokat vonultatott fel, abból vonta le, hogy nincs meg az egyharmad kezdeményezésünk. Persze nem nyugodtunk bele, ezzel is a bírósághoz kellett forduljunk, és az egyik határozatot, amelyben ez le volt írva, később a másodfok módosítja, mert az első határozatban valami ezeregy-kétszáz hektárt von le, majd akkor a módosításban visszanyúl a legelső levont területekhez, akkor már kétezer hektáros területet von le tőlünk. De hogyha átnézi az ember ezeket a meghatalmazásokat, akkor rájön arra, hogy ebben a módosításban például kétszer vontak le 520 hektárt, olyanokat is levontak, amelyekről a bíróság már megállapította, hogy hamis, az első fok megállapította, hogy ez kezdeményezésre nem jó, nem lehet, mégis felírták, mindent felírtak. És most ott tartunk, hogy a bíróság, a Zala Megyei

Bíróság - mert bírósághoz fordultunk - befogadta ezeket a dolgokat, és a kereseti kérelmünket elutasította.

Törvényességi felülvizsgálatot kértünk a Legfelsőbb Bíróságtól. A Legfelsőbb Bíróságnál le vannak írva azok a dolgok, hogy kétszer vonták le, hogy a rendőrség által megállapított meghatalmazásokat mégis levonták. Van olyan, hogy például a módosításban egy oldalon fel van sorolva egy pár helyrajzi szám, hogy ezt nem kell levonni a mi kezdeményezésünkben, a következő bekezdésben ugyanazoknak a helyrajzi számoknak a javarészt meg le kell vonni... Nem tudom, hogy ki csinálta azt a módosítást, de egyszerűen katasztrófa, mert össze-vissza vannak levonva, és nem foglalkoztak ezzel, nem tudom, hogy ki csinálta meg hogy csinálta, de nagyon rosszul volt megcsinálva. Ezért úgy gondoltuk, hogy talán a Legfelsőbb Bíróság valami törvényességi felülvizsgálatot tesz, mert tulajdonképpen nekünk a meghatalmazások közül levonták azokat a meghatalmazásokat, amelyeket érvénytelen közgyűlésen használtak fel, levontak olyan meghatalmazásokat, amelyekről a rendőrség megállapította közben, hogy még hamisak is ráadásul. Most ott tartunk, hogy várjuk a Legfelsőbb Bíróságtól a nap kijelölését, hogy lesz-e tárgyalás, vagy nem lesz tárgyalás, kértük a tárgyalást. Most itt tartunk.

Öt éve, lassan öt éve van az, hogy a vadászati jogunkkal nem tudunk élni, nem tudunk vadászni úgy, ahogy mi szerettünk volna. Ezekben az ügyekben nagyon sok olyan dolog merült fel... Egyébként azt el kell mondjam, és mindenki tudja, hogy amit mondtam, hogy a rendőrséghez fordultunk, hogy a meghatalmazások igazak vagy nem igazak, kérem, természetesen az ellenérdekű fél is a rendőrséghez fordult ellenünk, hogy itt aztán egy csomó okirat meg van hamisítva. Elmondanám a tisztelt bizottságnak, hogy az ellenérdekű fél felsorolt nekünk három darab helyrajzi számot, amely miatt kérte, hogy a rendőrség nyomozzon. A három darab helyrajzi szám hektártartalma 14,4 hektár a 10 791 hektáros területhez képest. De a vadászati hatóság - nem tudom, hogy miért - befogadta a 14 hektárt, egyértelműen le van írva a rendőrségi jegyzőkönyvben, hogy ebből a három helyrajzi számból kettőnél a rendőrség nem tudta megállapítani a bűncselekményt. Hogyan lehet akkor levonni tőlünk? Úgy, hogy a vadászati hatóság a tényállás-tisztázási kötelezettségének abszolút meg sem próbált érvényt szerezni, nem nézte meg. És tudják, mi maradt ebből a 14,4 hektárból? 1,25 hektár, kérem, amivel kapcsolatban a rendőrség megállapította, hogy igen, ezt a meghatalmazást nem a tulajdonos írta alá. Ha megnézzük, hogy az ellenérdekű félnél hány meghatalmazást meg mekkora területnagyságról állapították meg, hogy hamis, az, kérem, több száz hektár.

Még valamit. A meghatalmazásokat ugye be kell szerezni. A bíróság, a zalaegerszegi bíróság azt írta le a keresetében, hogy amennyiben... Nem kötelező a hatóságoknak elküldeni, én kérem levélben, hogy küldjék meg; nekem lehetőségem, illetve a Hajda úrnak kötelessége vagy lehetősége van arra, hogy menjen oda, aztán nézze meg, hogy ott vannak-e vagy nincsenek ott ezek a meghatalmazások. Én most az utóbbi időben elmentem a Veszprém Megyei és a Zala Megyei Bírósághoz, elmentem az MgSZH-központba, és elkezdtem keresni ezeket a meghatalmazásokat, hogy hol vannak. Veszprém megyében találtunk másolt meghatalmazásokat találtunk, eredeti nincs, a bírósági ítéletben az van leírva, hogy az eredetieket be kell mutatni akkor, amikor odamegyünk, és meg akarjuk nézni. Nincs, nincs eredeti meghatalmazás. Van másolt meghatalmazás, az a bizonyos Gáspár László nevére szóló, amelyről a rendőrség megállapította, hogy hamisították. Mentünk Zalaegerszegre, Zalaegerszegen se másolt, se eredeti meghatalmazást nem találtunk. Mentünk az MgSZH-központba. Dicséret és köszönet érte, amennyit ott segítettek nekünk az MgSZH-központban, előszedték a papírokat, mire mentünk, a megbeszélte időpontra, és meg lehetett nézni azokat. És, kérem, csodák csodája, előkerültek olyan meghatalmazások, amelyeket hiába kértünk. El kell mondanom azt, hogy amikor előtte kértük az MgSZH-központból a meghatalmazásokat, elküldték, *(Mutatja.)* körülbelül ilyen vastag volt, mit tudom én, 200-250 meghatalmazást, a

mieinket, de minekünk nem az kellett volna, hanem az ellenérdekű fél meghatalmazásai kellett volna, hogy mi meg tudjuk azokat nézni. Nem küldték el. A reklamáló levelünkre megint azt írták, hogy küldik. Erre még egyszer elküldték ugyanezt, nem azt, amit kértünk, még egyszer elküldték ugyanezt. Felmentünk, és megnéztük, és találtam olyan meghatalmazásokat, amelyek eredetiek, és ott vannak fenn. Igen ám, de a kiállításnak a dátuma! Mondtam, hogy az augusztus 7-e előttiakat le lehet vonni, az utániakat nem lehet levonni. 2007 januári, 2006 decemberi meghatalmazások voltak, ezeket nem lehet levonni tőlünk. Ezért nem küldték el? Vagy hol voltak eddig ezek a meghatalmazások, hogy nem kaptuk meg? Nem hagytuk ezeket a dolgokat, mentünk mindenhova.

Azt hiszem, hogy röviden ennyit tudnék elmondani erről az anyagról. Kérem, most már lassan öt éve ahova lehetett, oda mindenhova fordultunk, hogy megpróbáljuk az igazunkat valahogy megkeresni. El merem mondani önöknek, és büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem itt önöknek, hogy a legelső, amikor levonják tőlünk, hogy nincs meg az egyharmad kezdeményezésünk, ez, kérem, nem igaz. Semmi más nem kellett volna, mint amit mondtam már az előbb is, a kezdeményezéseket összehasonlítani, megnézni, hogy annak az embernek, aki miatt tőlünk levonják, volt-e népi kezdeményezés - én tudom, hogy nem volt. Akkor kellett volna az, hogy például a Berhida 084 egy 204 hektáros terület, mert azt nem mondtam még eddig, hogy a legelső egyharmad-elutasításunk 31,07 százalék volt, amivel elutasítottak bennünket. De volt egy 204 hektáros terület, és amennyiben a 204 hektárt a vadászati hatóság megnézi, hogy megvan-e a 204 hektárnak a többségi tulajdona - 34 darab meghatalmazás lett leadva az ellenérdekű fél részére -, kiderül, hogy 48 meg 45. Ha elfogadjuk azokat a területnagyságokat, amiket az ellenérdekű fél írt ki, akkor 48 százalék van csak meg; ha veszem a fáradságot, és előveszem a földhivatali jegyzéket, és megnézem, hogy kinek mekkora területe van, akkor kiderül, hogy nem is jók vannak ráírva, mert csak 45 százalék van, de aki nálunk kezdeményezett, Hajda János úr, ha az ő meghatalmazását megnézi, akkor önála 17 százalék volt, amiről természetesen a rendőrség megállapította, hogy hamis az aláírás, mégis... De ha le akarja vonni, vonja le tőlünk azt is, mert ő nem tudja megmondani, hogy hamis vagy nem hamis, de ezt a 084-et, ha csak ezt vesszük alapul, már mindjárt megvan az egyharmad kezdeményezésünk, ezt nem vonhatták volna le tőlünk, mert nincs meg a többségi tulajdon.

Köszönöm szépen, én ennyit tudtam volna mondani.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Azt gondolom, hogy a témában eddig nem elmélyültek is kaptak egy áttekintést Fisli úrék oldaláról. Gögös képviselőtársam jelezte, hogy mielőtt továbblépnénk, lenne egy rövid kérdése.

Kérdések, válaszok

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Igen. Nagy érdeklődéssel hallgattam ezt a tájékoztatót, ez egy izgalmas történet, de azért azt szeretném tudni, hogy itt tulajdonképpen hány fő vitatkozik egymással, már hogy hány vadász, és hogy nekik mekkora földterületük van ebben a 10 ezer hektárban összesen. Meg tudja-e ezt mondani nekem valaki?

ELNÖK: Tud erre valaki választ adni? Fisli úr, parancsoljon!

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: *(Hangosítás nélkül:)* Konkrét számokat nem tudunk adni, de vannak olyan vadászok, akik rendelkeznek területtel, sőt, de én azt is tudom mondani, hogy ezt...

ELNÖK: Elnézést, a mikrofon be van kapcsolva?

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Elnézést! Ez nincs sehol előírva, hogy kell vagy nem kell.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Én tudom, hogy nincs előírva, csak úgy mégis érdekel, hogy ami miatt mi itt ülünk majd egy fél napig...

ELNÖK: Képviselő úr, próbáljuk meg betartani...

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Hány ember miatt ülünk itt egy fél napot?

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Igen, valamennyinek van tulajdona, ez nem jellemző rá, a területekre, akik vadásznak, hogy földtulajdonnal is rendelkeznek, de a törvény azt is megengedi, mint az ellenérdekű feleinknél, hogy olyan földtulajdonosi képviselő is van, akinek nincs is földje, mégis van neki, mégis ő a földtulajdonosi képviselő, mert a törvény megengedi. *(Gögös Zoltán: Nem ezt kérdeztem.)* Ebben nem látok semmi problémát.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): De azt még mindig nem tudom, hogy hány ember.

ELNÖK: Jó, akkor Gögös képviselő úrnak adok szót.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Engem csak az érdekelne, hogy hány fő vadász van...

ELNÖK: A vadásztársaságban?

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Nem ebben, hanem akik most vitatkoznak. Ahogy én látom, ott olyan négy-öt vadásztársaság van...

ELNÖK: Ha jól tudom, öt érintett vadásztársaság van...

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): ..., de hány fő lehet ott összesen?

ELNÖK: Erre tudtok válaszolni?

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Hogy nem lenne-e egyszerűbb leülniük, és megbeszélni, csak ezért kérdezem.

ELNÖK: Hárshegyi Márknak adnék szót.

Hárshegyi Márk (Veszprém Megyei Kormányhivatal) hozzászólása

HÁRSHEGYI MÁRK (Veszprém Megyei Kormányhivatal): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vendégek! Itt lényegében öt vadásztársaság lett a területen, ebből, azt mondom, négy vadásztársaságnál elfogadták a döntést, és rendben zajlik a vadgazdálkodás, Fisli úr, ahogy mondta, az igazáért harcol a mai napig. Lényegében az ott lévő társaságban haszonbérletben működik a vadászati jog hasznosítása. Hogy ott mekkora a tagság, a Fisli úrénál, azt így fejből nem tudom...

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: 59-ről most 35 fő.

HÁRSHEGYI MÁRK (Veszprém Megyei Kormányhivatal): Tehát 35 fő van, aki az eredeti állapotok visszaállításának a lehetőségéért harcol, a többi társaságnál pedig rendben zajlik a vadgazdálkodás, és nem keresi senki sem az igazát.

ELNÖK: Márk, tudsz arra válaszolni, hogy ott mekkora lehet a tagság? Ez a kamaránál van, gondolom, nyilvántartva.

HÁRSHEGYI MÁRK (Veszprém Megyei Kormányhivatal): Nálunk is van nyilvántartás, de nem néztem meg. Ami itt esetleg érdekes lehet, amit Gögös képviselő úr is felhozott, hogy kinek milyen földtulajdonai lehetnek. Az Ősi-Sárrét mellett lett a Berhida-Ősi FTK, ahol földtulajdonosi alapon folyik a vadászat, tehát a tulajdonosok, és vannak a keneseiek is, a Sipőczék-féle vadásztársaságnál is földtulajdonosok vadásznak lényegében, földtulajdonosi alapon és nem haszonbérlet alapon, ami még esetleg érdekes lehet.

ELNÖK: Jó. (*Gögös Zoltánnak:*) Zoli, akkor megkaptad a választ?

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Igen, köszönöm.

ELNÖK: Jó, köszönöm. Akkor Vezsenyi úrnak adnék lehetőséget a reagálásra.

Vezsenyi Imre (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal) hozzászólása

VEZSENYI IMRE (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm Fisli úrnak ezt a széles körű tájékoztatást, hiszen ebből mindenki kapott egy olyan részletes anyagot, amelyből áttekintése van a mai nap tárgyáról. Én nem szeretnék ilyen részletességgel belemenni, és inkább az eseményeket szeretném összefoglalni, és megválaszolni a kérdéseket. Nem tudom, hogy először a kérdésekre válaszoljak, vagy...

ELNÖK: Szerintem legyen egy kronológiai vonala, és abba esetleg ha bele lenne foglalva a válasz, szerintem így lenne a logikus.

VEZSENYI IMRE (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Jó, köszönöm, akkor megpróbálom ezt követni. Valóban, 2006. szeptember 19-ére a Hajda János úr által képviselt földtulajdonosi közösség összehívott egy vadászterület kialakításával kapcsolatos földtulajdonosi közgyűlést. Ez a közgyűlés az első fokú vadászati hatóság által valóban elutasításra került az ősi jegyző nyilatkozata alapján, amely szerint - mint Fisli úr említette - az egyik hirdetőtáblán nem volt kinn 30 napig a hirdetmény, ami a törvényi feltételeknek nem felel meg. Ezzel a vadászterülettel átfedésben több földtulajdonosi közösség is kezdeményezett vadászterület-kialakítást, ahogy Fisli úr mondta, de egy nagyon fontos eseményt elfelejtett megemlíteni Fisli úr, mégpedig azt, hogy a Hajda János úr nevével képviselt földtulajdonosi közösség december 14-én, tehát 2006. december 14-én ugyanazzal a szeptember 19-ei közgyűléssel átfedésben egy földtulajdonosi közgyűlést kezdeményezett, amely nem teljes mértékben felelt meg a szeptember 19-e 10 791 hektáros vadászterület-mértéknek, hanem 2 ezer hektárral kisebb földtulajdonosi közgyűlést kezdeményeztek, és mivel itt többször idézte Fisli úr a meghatalmazásokat, illetőleg nyilatkozta is, hogy valóban a végrehajtási rendelet 8. § (3) bekezdése alapján egy tulajdonos csak egy tulajdonos csak egy vadászterülethez tartozásról tehet jognyilatkozatot, itt félek attól, hogy meg is válaszoltuk azt, amennyiben az egyharmadot vizsgáljuk, hogy ha ezt az egy közgyűlést, amely egy véletlen

során nem került bele az egyharmadok vizsgálatába, ha kivonjuk a kettő közötti különbséget, máris csak ezer hektár marad a szeptember 19-ei kezdeményezésre. De nem ebbe a részébe szeretnék belemélyedni, hanem abba, hogy ezt a közgyűlést az általuk képviselt földtulajdonosi közösség érvényesnek tartotta.

A közgyűlés érdekes módon zajlott, tudniillik a közgyűlés határnapja előtt, tehát december 14-e előtt az akkori jogi képviselője, Bősze Ferenc úr felhívott telefonon, és mivel a szeptember 19-einek, ahogy Fisli úr mondta, az elutasítása folyamatban volt a másodfokú MgSZH, akkor még központ előtt, ezért Bősze urat tájékoztattam, hogy a december 14-ére összehívott közgyűlés az idézett végrehajtási rendelet 8. § (3) bekezdése alapján érvénytelennek minősül, és annulálja a szeptember 19-ei közgyűlést is, hiszen egyidejűleg a tulajdonosok két vadászterülethez tartozásról nem tehetnek jognyilatkozatot. Ezt Bősze úr tudomásul vette, és a 2006. december 14-én megtartott közgyűlés jegyzőkönyvének az 1. és 2. oldala tartalmazza ezt, hogy a közösséget tájékoztatja Bősze úr, hogy a szeptember 19-ei közgyűléssel kapcsolatos fellebbezésüket visszavonták, ráadásul nevesített engem is a jegyzőkönyvben, hála istennek, hogy velem egyeztetett, mert különben nem lenne érvényes a december 14-ei közgyűlés. Ezzel ellentétben a szeptember 19-ei közgyűléssel kapcsolatos fellebbezési eljárást nem szüntették meg, ennek ellenére megtartották a december 14-eit. December 21-én lett kipostázva a Bősze Ügyvédi Iroda részére a másodfok döntése, amellyel helybenhagyta az elsőfokú vadászati hatóság elutasítását, és innentől szeretnék egy-két dolgot idézni.

Itt következett be az, amit Fisli úr említett, hogy a 2006. szeptember 19-ei közgyűlést is életben tartották, hiszen ezzel kapcsolatban 2007. január 19-én benyújtottak egy bírósági keresetet - ez az az ominózus, 19-én érkezett és valamikor 20-án, márciusban találkoztak vele. Ezzel kapcsolatosan a hatóságot is meg engem is - hogy úgy mondjam, bejelentéssel éltek - megvizsgált az ügyészség is meg a rendőrség is, a postakönyv szerint én ezt három napon belül továbbítottam a másodfoknak, tehát ebben a felelősségem nem áll fenn, de ami még érdekes még ezzel a betérjesztéssel kapcsolatban, az az - hogyha lehet, akkor idézem -, hogy: „Kéri az eljárás felfüggesztését is, mivelhogy az érintett területen más földtulajdonosi közösség ne jöjjön létre, illetve új földtulajdonosi közösség létrejötte esetén a felperesi keresetnek helyt adó ítélet mellett ugyanazon területre két közösség is létrejöhet.” Ez iktatva lett január 22-én az elsőfokú vadászati hatóságnál Veszprémben. Egyidejűleg életben tartva 2007. február 5-én kelt fellebbezése, amely a december 14-ei közgyűlés életben tartását kéri a másodfoktól, abban arra hivatkozik, hogy jelen esetben azonban megállapítható, hogy a 2006 szeptemberi földtulajdonosi közgyűlésen hozott határozatok és a bejegyzési kérelem az elutasító határozatra tekintettel meghozatalukra visszaható hatályukra érvénytelenek, illetve semmisek, és ezért kéri, hogy a december 14-ei közgyűlés érvényességét állapítsa meg az eljáró hatóság. Egy kis ellentmondás született ebben.

Március nem tudom hányadikán kelt pontosan, elnézést... 2007. március 8-án lett a vadászati hatóságnál iktatva a 2006. december 14-ei közgyűlésnek a másodfokú elutasító határozata, tehát egész eddig párhuzamosan futott a két vadászterület, tehát a Zala Megyei Bíróság ítéletében foglaltak szerint a meghatalmazásokkal érintett területek a kezdeményezés jogszerűségének megállapításánál figyelmen kívül hagyandók abban az esetben, ha egy tulajdonos több vadászterülethez tartozásról tesz jognyilatkozatot. Ezek alapján a 2006. szeptember 19-én és a december 14-én tartott közgyűlés érvénytelen.

A vadászati hatóság törvényi kötelezettségének tett eleget abból a szempontból, hogy a Vtv. kimondja, hogy a vadászati jogot a földtulajdonos köteles gyakorolni vagy hasznosítani, a vadászati jog ugyanis kötelezettségek és jogok összessége, amelynek keretei között mind állatvédelmi, mind vagyónvédelmi, mind pedig humán- vagy állat-egészségügyi okok folytán számos olyan követelménynek is érvényesülnie kell, mely nem tehető függővé a tulajdonos, a vadászatra jogosult döntéséig. Elég utalni többek között a vadászatra jogosult vad- és

élőhelyvédelmi kötelezettségeire. Ezzel a helyzettel, mivel 2007. március 1-jén indult az új üzemtervi ciklus, tehát elméletileg valamennyi vadászterületről érvényes döntésnek kellett volna születnie a vadászterület kialakításával kapcsolatosan, tekintettel erre a helyzetre, illetve a hivatkozott jogszabályra a kényszerhasznosítás szabályait figyelembe véve, amely utal pontosan erre a hivatkozott jogszabályra, a Vtv. 27. § (2) bekezdésére, amelynek alapján amíg érvényes közgyűlési határozatot nem hoznak az üzemterv érvényessége lejártát megelőző 60. napon, akkor a vadászati hatóság ebből az élőhelyvédelmi kötelezettségből fakadóan köteles a kényszerhasznosítás szabályai szerint eljárni.

Ahogy Fisli úr említette, márciusban kényszerhasznosításra kijelölésre kerültek a területek, amelyeket Fisli úr 2007. április 10-én kelt, a hatóságnál április 12-én iktatott levelében elfogadott, és teljes mértékben nem szeretném idézni, de egy mondatot mindenképpen: „Ennek realizálása - tehát hogy visszavonják a keresetet, arról tájékoztat bennünket, hogy visszavonja a bírósági keresetet, illetőleg a szeptember 19-ei közgyűléssel kapcsolatos bírósági keresetet visszavonja, illetőleg nyilatkozik, hogy a december 14-ei közgyűlés ellen nem indít bírósági keresetet - tehát értelemszerűen a per megszüntetését, illetve a kereset benyújtásának elmaradását eredményezi. Erre jelen levelemmel kötelezettséget is vállalok, hiszen egy esetleges nem keresetelutasító ítélet kaotikus helyzetet teremtene, miután ez kihatna a már megalakult és megalakulandó földtulajdonosi közösségre egyaránt.”. Ezt megerősítette április 16-án a Bősze Ügyvédi Iroda is, amely a nevében járt el, illetőleg megkaptuk azt a levelet, amelyben a Veszprém Megyei Bírósághoz fordult, hogy a 6K20.332/2007. szám alatt folyamatban lévő pert kéri megszüntetni.

A vadászati hatóságot mellbe vágta, megmondom őszintén, amikor 2007 októberében vagy novemberében egyszer csak megkaptuk, hogy mégis le lett folytatva a bírósági eljárás, mert nem tájékoztatott bennünket senki, hogy ezt visszavonta, de a felfüggesztő eljárással kapcsolatban az MgSZH fellebbezést nyújtott be, amelyben a Fővárosi Ítéltábla elutasította a felfüggesztésre irányuló kérelmet, viszont az indokolási részében megjegyezte, hogy: „Ezért a bejegyzés iránti kérelmet elutasító határozat végrehajtásának felfüggesztése nem akadályozza a vadászati jog kényszerhasznosítását, amennyiben fennállnak a vadvédelemre és a vadgazdálkodásra, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény 27. § (1)-(7) bekezdései szerinti törvényi feltételek.”, azaz amit az előbb idéztem az élőhely- és vad védelmével kapcsolatos törvényi kötelezettségek. A vadászati hatóság úgy tekintette, hogy ezek fennállnak, és ezért járt el a kényszerhasznosítás szabályai szerint. Új helyzetet teremtett az, amikor megkaptuk a bírósági ítéletet, és új eljárásra kötelezett bennünket. Valóban, a hatóságnak akkor vizsgálnia kellett a kezdeményező egyharmadot. A hatóság az elé beterjesztett iratok valóságtartalmát a polgári perrendtartás szerint nem vizsgálhatja, tehát mindig az elé beterjesztett iratok alapján kell a döntéseket meghozni.

Az, hogy a másodfok által új eljárásra kötelezett eljárásban a vadászati hatóság ismételten vizsgált egyéb meghatalmazásokat, az a Ket. alapján a teljes tényállás vizsgálata, hiszen az ügyfelek terjesztettek be további meghatalmazásokat is, amelyeket a bírósági ítéletben megállapítottak szerint az eljáró hatóság nem hagyhatott figyelmen kívül.

Sajnálatos módon ez a vadászterület-kialakítással kapcsolatos eseménysorozat vetett odáig, hogy 2010. január valahányadikán kértem az eljárásból való kizárásomat, amit az MgSZH akkor a Zala megyei vadászati hatóságnak adott át.

Röviden körülbelül ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor szerintem a Zala megyei hatóság részéről Lázár urat kérném meg, mivel ő volt az, aki átvette ezt az ügyet, hogy a további sorsáról ha tájékoztatna bennünket!

Lázár Attila (Zala Megyei Kormányhivatal) hozzászólása

LÁZÁR ATTILA (Zala Megyei Kormányhivatal): Tisztelettel köszöntöm a bizottságot és a meghívott vendégeket! Valóban, a Zala Megyei Kormányhivatal jogelődje, a Zala Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal ezt a kizáró végzést 2010. január 28-án kapta kézhez, és Vezsenyi Imre osztályvezető kolléga február 9. napján személyesen hozta át a keletkezett ügyiratokat. Az eljárásnak ebben a szakaszában érvényesnek tekintette az MgSZH-központ ezt a bizonyos közgyűlést, de azt szeretném megjegyezni, hogy amikor átkerült Zalába az ügy, már folyamatosan felvették velem a kapcsolatot a Veszprém Megyei Főügyészség és a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság illetékes nyomozói, akik jelezték, hogy folyamatban van több rendben elkövetett okirat-hamisítás vizsgálata, és ezek a vizsgálatok nem zárultak még le. Ez valóban nagyon sokáig ment, és eleve - úgymond - beárnyékolta az egész ügynek a jogszerű és teljesen következetes megítélését. Ezek a vizsgálatok idő közben lezárultak, és megítélésem szerint ez vezetett oda, hogy a központ átértékelte az idáig keletkezett bizonyítékokat, és úgy látta - teljesen jogszerűen megítélésem szerint -, hogy nem volt érvényes az a közgyűlés. Tehát olyan nagyságrendű pro és kontra hamisított meghatalmazás került elő, amelyek valóban teljesen bizonytalanná tették a dolgot, és szerintem ezek teljesen normálisan le lettek vonva, hiszen nem lehet bizonyítani azoknak a megalapozottságát. Ezt a földtulajdonosi képviselő megfellebbezte, és a Zala Megyei Bíróság gyakorlatilag ezen tények alapján ítéletet hozott, amelyben több megállapítás van és rengeteg helyrajzi számot is tartalmaz, amelyeket most teljesen felesleges lenne itt felolvasni és azokról tájékoztatást adni. Az egyik legfontosabb megállapítása, hogy a Zala Megyei Bíróság is úgy látta, hogy a felek nyilatkozata és a rendelkezésre álló okiratok alapján a jogszerű kezdeményezéshez szükséges 3597 hektár nem volt meg, csak 2510 egész iksz hektár, ezért a Vtv. 14. § (1) bekezdése értelmében nem érte el a kezdeményezés az egyharmados küszöböt, tehát érvénytelen volt az a bizonyos közgyűlés, amelyre per pillanat Fisli úr hivatkozott. Per pillanat ez az állás.

A Zala Megyei Bíróság továbbá tett egy rendkívül fontos és hasznos megállapítást: „A felperes - ugye az Hajda János úr - nem vitatta, hogy 2006. szeptember 19-én tartott földtulajdonosi gyűlésen igényelt vadászterület teljes területe kényszerhasznosítással hasznosított bejegyzett földtulajdonosi képviselővel. E határozatokat átvette, azonban sem a felperes, sem más érdekelt jogorvoslattal nem támadta meg. E határozatok következményeként nincs olyan terület, amelyre a felperes mint közös képviselő bejegyezhető lenne a Vtv. megsértése nélkül.”. Tehát a bíróság ezt így látta per pillanat, és nekem is meggyőződésem, hogy ez így van. Lehetetlen tehát kialakítani ezt a területet a Vtv. megsértése nélkül, közigazgatási értelemben tehát az ügy lezárult, hiszen a kényszerhasznosított területekkel tulajdonképpen mindenki elégedett volt, és nem fellebbezte meg, abban az időszakban tehát úgy tűnt, hogy ez megfelelő minden érdekelt fél számára. Arra a fajta felvezetésre tehát, amit most Fisli úr előadott, tulajdonképpen olyan értelemben ide lehetne hozni a másik négy-öt vadászterület képviselőjét, és ugyanezt elmondták volna, csak a saját verziójukban. Per pillanat én tehát úgy látom, hogy a Zala Megyei Bíróság feltárta a tényeket, és ezekre a megállapításokra jutott. Megítélésem szerint ezek tények.

Köszönöm, ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm. *(Gögös Zoltán jelzésére:)* A képviselő úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

Kérdések, válaszok

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Itt arról beszélgettünk, hogy nem is igazán a konkrét ügy a tanulságos, ilyen szövevényes valószínűleg nem nagyon lehet még egy, bár lehet, hogy van,

de azért engem az érdekelne, és lehet, hogy meg tudja valaki mondani, hogy mondjuk a megyében mennyi vadászterület lett kijelölve, és abból hány végződött bíróságon, és mondjuk országosan mi a helyzet. Mert abból lehet következtetni arra, hogy az ezeket a döntéseket megalapozó jogszabály végrehajtható vagy nem. Tehát ebből, amit most itt hallottunk, le lehet-e olyan következtetést vonni, hogy ez egy rossz törvény? Vagy a végrehajtása rossz, mert ez kettős, mert a törvényben azért minden nincsen leírva. De hogyha olyan számot hallunk, hogy mondjuk az ügyek töredéke végződött hasonló módon, akkor nem biztos, hogy a törvény a probléma, akkor az a helyzet, hogy ilyen van, nincs olyan jogszabály, amely után ne lennének bírósági perek, és ne lenne emberek közötti vita. Azért kérdeztem az előbb, hogy ez nagyjából hány embert érint, mert énszerintem ilyen ügyeket nem lehet jogszabályokkal kezelni. Ezeket vagy kezeli egy emberi közösség, vagy pedig soha nincs vége; pontosabban előbb-utóbb vége lesz, mert lesz egy olyan fórum, várhatóan a strasbourgi bíróság, amely a döntés után majd mondani fog valamit, amit nyilván, ha úgy dönt, tudomásul kell vennie mind a két félnek. Csak énszerintem ekkora energiával az elején kellett volna korrektül megegyezni azokon a területeken. Én nem vadászok, szeretném elmondani, magyarul számomra érthetetlen is, hogy most ebben mi az az óriási dolog, ami az öt éven keresztül pereskedést is megéri - nyilván aki vadászik, az teljesen mást gondol erről, de minden tiszteletem a vadászoké. De nekünk most az a lényeg, hogy jó a törvény vagy nem jó. Mert ha nem jó, és úgy van, hogy minden második ügy bíróságon végződik, akkor teljesen nyilvánvaló, hogy ez a jogszabály hibás; akkor az a dolgunk - ugyan nem tudom, hogy miért ez az albizottság vizsgálja, miért nem a főbizottság ilyen értelemben, de most ez tényleg csak egy másodlagos dolog, valószínű...

ELNÖK: Vihetjük oda is.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Nem arra gondoltam én (*Derültség.*), csak hogy ebben milyen kormányzati visszaélés van, én nem látom, de mindegy, lényegtelen. Először én is azt mondtam, hogy ezzel miért foglalkozunk, most már én is úgy látom, hogy kell, de ez a rezümé kell hogy a vége legyen, hogy most akkor nekiálljunk-e új vadászati törvényt írni, vagy ne álljunk neki. Én ezt szeretném tisztázni, hogy hogyan állnak ezek a kérdések összességében.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Jelzésre:*) Szót adok a jelentkezőnek, csak a nevét legyen kedves bemondani.

Dr. Bercsényi Erika, az Ősi-Sárrét vadásztársaság jogi képviselőjének hozzászólása

DR. BERCSÉNYI ERIKA, az Ősi-Sárrét vadásztársaság jogi képviselője: Bercsényi Erika, az Ősi-Sárrét vadásztársaság jogi képviselője vagyok. Csak pár mondatot szeretnék mondani, mert ez az eljárás még egy korábbi jogi képviselő és ügyvédi iroda közreműködésével indult, mi idő közben csatlakoztunk be - tehát a kényszerhasznosítások folyamatában mi nem voltunk benne -, később, a per vitelében, illetve a határozatok megtámadása során, de természetesen azért ismerjük az egész ügyet. Ezt a bevezető mondatot szeretném csak elmondani.

A kényszerhasznosítások kapcsán a vadásztársaság azért sérelmezi, hogy a kényszerhasznosításokra egyáltalán sor kerülhetett, hiszen az adott területre azt megelőzően neki érvényes haszonbérleti szerződése volt. Álláspontunk szerint itt a törvényi rendelkezés nem teljesen egyértelmű. Először is lehetővé teszi a Vtv. 15. és 16. §-a, hogy az előhaszonbérleti jog és a Ptk. vonatkozó részei alapján a korábbi haszonbérletnek úgymond

ajánlják fel, hogy a területen haszonbérlet keretében működtetni és gyakorolni tudja ezt a vadászati jogot, hiszen ez már kikerüli azt a kötelezettséget, illetőleg lehetőséget, hogy kényszerhasznosításra sor kerüljön, hiszen korábban arra az érintett területre van egy vadászatra jogosult társaság, amelynek a működésével szemben tudomásom szerint semmilyen kifogás nem volt, a működése az előírásoknak megfelelően történt. Tehát ez az egész helyzet akkor lett volna igazán jogszerű, ha amíg ez a bejegyzési eljárás folyamatban van, az elő-haszonbérleti joguk alapján ahhoz a vadásztársasághoz forduljanak megkereséssel a hivatal részéről, amely az adott területen már jogosult vadászni, egy bejáratott, ennek megfelelően rendszerezett társaság működik, egy korábbi vadászati ütemterv alapján gyakorolja a vadászati jogokat. Ez lett volna tehát az, amivel ki lehetett volna kerülni azt, hogy a területet szétdarabolják, hogy ez a vadásztársaság egy bár nagy kiterjedésű, de ahogy Fisli úr is elmondta, vadászati jog szempontjából értéktelen területre szoruljon vissza, ami viszont azt is eredményezte, hogy a vadászok száma több mint a felére csökkent, a vadásztársaságban már senki nem nagyon érdekelt, hogy odatartozzon, hiszen magát ezt a sportot nem tudja úgy gyakorolni, mint ahogy azt mondjuk korábban, az elmúlt tízéves ciklusban tehetette, illetve ahogy 2006 októberében, amikor megalakult a vadásztársaság vagy a földtulajdonosi gyűlés, remélhette, hogy gyakorolni tudja majd.

Az nem igaz, hogy nem támadták meg, hogy a kényszerhasznosítások gyakorlása kapcsán nem tettek intézkedéseket. Volt fellépés, illetőleg az ügyészséghez is fordultunk - ezt már a mi ügyvédi irodánk tette meg -, amely gyakorlatilag lesöpörte a kezdeményezésünket, mondván, hogy csak ideiglenes jellegű bejegyzésekről van szó; addig, ameddig nem végleges hatályú bejegyzésekről beszélünk, az ügyészség nem tudja felülvizsgálni ezt a döntést. Ilyen szempontból tehát megnyugodott a vadásztársaság, hogy akkor még van remény, hiszen ideiglenes jellegű bejegyzésről van szó, és a jogszabály erejénél fogva lehetőség van arra, hogy visszakapják azt a területet, pontosabban megkapják vagy visszakapják - ez most már nyelvtani kérdés - azt a területet, ahol korábban is vadásztak, illetőleg amelyen az eredeti kezdeményezésük alapján szerettek volna vadászati jogot gyakorolni. Tehát a kényszerhasznosítások kapcsán, úgy gondolom, a törvény nem egyértelmű. Most vagy kényszerhasznosítunk, vagy az elő-haszonbérleti jog alapján megkeressük azt a tulajdonost, akinek jogosultsága és bejáratott struktúrája van a területen a vadászati jog gyakorlására, különös tekintettel arra, hogy a működésével kapcsolatban kifogások nem érkeztek.

A másik kérdés, ami ugyanúgy elméleti, illetve jogi kérdés, a másodfokú határozatok ereje. Nem egy és nem két másodfokú határozat volt, amely elvi érveléssel kimondta, hogy megvan a kezdeményezéshez szükséges egyharmados többség, és olyan utasítással helyezte vissza első fokra a vizsgálatot, hogy csak egy kérdést vizsgáljon, hogy átfedések és zárványterületek keletkeztek-e az adott területen. A tényállás-felderítési kötelezettség valóban egy nagyon szép és átfogó mondat, és mindent bele lehet suvasztani, de a tényállás-felderítési kötelezettség keretében akkor már az első eljárás nulladik percétől kezdve valamennyi meghatalmazás érvényességét kellett volna vizsgálni, hiszen az eljáró első és másodfokú hatóságoknak rendelkezésükre kellett állniuk valamennyi kezdeményezésnek, amelyek ezt követően indultak akár ettől a vadásztársaságtól, akár másik vadásztársaságtól. Azok a meghatalmazások tehát, amelyekkel kezdeményezte már a másodfokú eljárásra, mondjuk 2007 közepére teljes egészében rendelkezésre álltak. Nem lehet tehát azt mondani, hogy idő közben egyszer csak lett valami, hanem azokat, és ha az most négydoboznyi, akkor négydoboznyi meghatalmazást kellett volna az eljárás kezdetétől fogva alaki okból vizsgálni, nem a tartalmát, a tartalma természetesen más, a hatóságnak nem tiszte, hogy egyesével felhívja a tulajdonosokat, hogy valóban tőlük származik-e, de hogyha valamelyikkel szemben kifogása van, akkor egyrészt tegye lehetővé nemcsak az iratbetekintést, hiszen a jogszabály nemcsak az iratbetekintést teszi lehetővé, hanem az iratmásolatokról való kikérést is. Ahogy Fisli úr is mondta, többször kértük ezt, hiszen azért vidéken élünk, nem tudja az ember

megtenni, hogy feljön Pestre, és azért kérje ki az iratokat, hogy ő ezért feljön. A jogszabály lehetőséget biztosít arra, hogy az ügyfél írásban, térítés nélkül nemcsak az iratokat megtekinthesse, hanem rendelkezésre álljon az az iratmennyiség mindenki részére - ez a fegyveregyenlőség elve, ez gyakorlatilag ezt jelenti -, és ez a hatóság részéről nem teljesült. Függetlenül attól, hogy adott esetben éppen melyik hatóságnál voltak az iratok, akkor az lett volna a teljes felvilágosítás, hogy sajnáljuk, nem itt van a központban, de keressék meg a Zala Megyei Bíróságot, és akkor mi a Zala Megyei Bíróságnak megírtuk volna. Mert nagyon ténszerűen és nagyon egyszerűen felsoroltuk helyrajzi szám szerint, hogy melyik kezdeményezés kérdésében milyen meghatalmazásokra van szükségünk. Nem azt kértük, hogy a teljes iratmennyiséget fénymásolják le, hanem benne volt körülbelül olyan 50 meghatalmazás, amit látni szerettünk volna, amelyek természetesen nem azok a meghatalmazások voltak, amelyekkel ez a vadásztársaság kezdeményezett, hiszen az értelemszerűen a rendelkezésünkre állt. Azt megkaptuk kétszer-háromszor - szép nagy paksaméta volt - postázási költséggel, mindennel együtt, de mi ahhoz érdemben nem tudtunk hozzászólni, mert az, köszönjük, a rendelkezésünkre állt, ezzel a mi munkánkat nem segítik. Illetőleg az eljárás elhúzódsát továbbra is csak ez tudja vinni.

Gyakorlatilag tehát spirálszerűen mindig visszakerültünk ahhoz a problémához, hogy a másodfok elvi éllel kimondta, hogy megvan az egyharmad, az első fok azonban nem, az teljesen más irányba, más típusú vizsgálódást végzett, nem tartotta magát a jogszabályi előírásokhoz, amelyek kimondják, hogy amikor a másodfok egy döntést hoz, az gyakorlatilag köti őt, és csak azokat a feladatokat köteles teljesíteni, viszont azokat teljesítenie kell, amelyeket számára a hatóság előír. Ezeket nem teljesítette, hanem teljesen más irányú vizsgálódásokat kezdett el, és ez eredményezte ezt az ötéves pereskedést, aminek a vége gyakorlatilag az lett, hogy most itt állunk, a hatóság azt mondja, hogy terület visszaadására nincs lehetőség, hiszen most már az ügyészi óvás lehetősége is régen elmúlt, viszont az ügyészség korábban azt a felvilágosítást adta, hogy ezek csak ideiglenes jellegű bejegyzések, tehát van mód és lehetőség arra, hogy az ember területeket visszakaphasson, és gyakorlatilag ezen a kis területen ugyanúgy kényszerhasznosítás keretében tudja csak tovább művelni vagy gyakorolni a vadászati jogot az érintett vadásztársaság.

Ez tehát az, ami álláspontom szerint tisztázandó kérdés, hogy ha van valakinek előhasznóbérleti jogosultsága, mint ahogy jelen esetben is volt, miért nem ahhoz a vadásztársasághoz nyúltak vissza, és keresték meg, adott esetben szólították fel a vadászati jog gyakorlására, és miért azt a megoldást választották, hogy szétarabolják a területet, ami azt eredményezte, hogy sok apró terület keletkezett. Ez lett volna, amit el szerettem volna mondani. Köszönöm.

Kérdések, válaszok

ELNÖK: Köszönöm. Feltennék néhány kérdést, Fisli úr, hogyha megengedi. (*Fisli József: Igen!*) Szeretném megkérdezni, hogy az MgSZH-központ részéről, mivel itt a Veszprém megyei postakönyv tanúsága szerint a jogszabályokban előírt három napon belül a központba került az ominózus kereset, ez mikor került át, vagy átkerült-e a bírósághoz. Mert Fisli úrék azt mondják, hogy március 20-án tettek a főügyészséghez egy bejelentést, az hol és miért akadt el? Felírtam magamnak több kérdést is, felolvasom azokat.

Kérdés, hogy igazából miért lett elrendelve a kényszerhasznosítás - erre Vezsenyi úr választ adott, hogy jogszabályi követelmény, hogy valaki legyen vadászatra jogosult, aki a területen vadgazdálkodást folytat.

Fisli úr mondta, hogy nem regisztrálták őket a szomszédok a közgyűlésen, és hogy ezt jelezték az MgSZH felé. Mi történt ezzel a bejelentéssel? Lett-e ennek valamilyen vizsgálata, vagy mi lett a sorsa?

A levont helyrajzi számok vonatkozásában van némi probléma, és most akkor valóban tételesen végigmenve ezen a helyrajziszám-listán szeretném, hogyha valaki a hatóságok részéről felelősen kimondaná nekem, hogy itt minden úgy történt, ahogy kell, és hogy nem történt nem feltétlenül visszaélés, hanem hiba, amikor a számolást végezték. Tehát a helyrajzi számok vonatkozásában mi a helyzet?

A vadászati törvény kapcsán lenne még kérdésem. Ugyan vadászember vagyok, de ilyen mélységben, megmondom őszintén, mivel nem vagyok vezetője egy vadásztársaságnak sem, ezért ebbe nem mentem bele soha, talán nem is kell, hogy egy mezei, általános sportvadászt ez érdekeljen. Van egy adott időszak, van egy adott időpont, megvan a földtulajdonosi közgyűlés, és mint az adott esetben kiderül, hogy vannak átfedések, vagy valamilyen jogi probléma van. Lehet-e újabb meghatalmazásokat szerezni utána? Mert nekem az egy nonszensz, hogy újabb meghatalmazások kerülnek elő, hiszen ha azok megletek volna az eredeti időpontban, nyilván benyújtásra kerülnek. A jogszabály erre vonatkozóan mond-e valamit? Mert így akkor tényleg egy ördögi kör az, amibe belefuthatunk, mert végső soron akkor egy versenyfutás és egy lehetetlen helyzet az egész. Itt nyilván tényleg felmerül akkor az, hogy adott esetben olyasvalaki is aláír, aki nem a saját nevét írja oda.

Kérdezném, hogy amikor a másodfok leírta - mert úgy tudom, van egy ilyen másodfokú határozat -, hogy megvan az egyharmad, akkor azt kell-e újra vizsgálni. Hozzáteszem, úgy tudom, a másodfok ebben azt írta le, hogy új eljárásra kötelezi az első fokot, de leírta azt is, hogy megvan az egyharmad. Ez akkor miben kötelezi az első fokot?

Fisli úrék azt mondták, hogy van másolt meghatalmazás is a rendszerben. Ezek használhatóak-e? Nehezen tudom elképzelni, hogy igen. Kérdezném tehát, hogy minden meghatalmazás rendelkezésre állt-e eredetiben az első foknak a vizsgálat lefolytatásakor. Egyáltalán felmerül bennem az, hogy hol vannak a meghatalmazások, mert itt ugyan halljuk, hogy nehezen lehet őket beszerezni, de egy egzakt helye kell hogy legyen.

Ez ügyben sem vagyok jártas, és szeretném, ha ebben kiegészítenék a képzett kollégák, hogy van-e ez esetben olyan, hogy előhaszonbérlet, és hogy kényszerhasznosításnál ez alkalmazható lett volna, alkalmazni kell-e, tehát maga a vadászati törvény mond-e valamit ezzel kapcsolatban, hogy egyáltalán a kényszerhasznosítást hogy kell lefolytatni. Ebben kérnék némi segítséget. Az pedig lehetne akár egy költői kérdés is, hogy miért nem kapták meg a meghatalmazások másolatait az érintettek.

Ez egy elég hosszú kérdéslista volt. Van-e esetleg további kérdés, vagy ennek a csokornak így nekifuthatunk.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Neki, azzal, hogy én is kérek választ arra, hogy mennyi ügy van, mennyi ment bíróságra.

ELNÖK: Igen, tehát a Gógös képviselőtársam által korábban feltett kérdésekre is kérnénk választ, nevezetesen hogy hány vadásztársaság van, hány peres ügy lett ebből, és ugyanezt a megyére vonatkoztatva is kérnénk, először Veszprém megyét kérném, utána az országos szintet. Hárshegyi Márk!

HÁRSHEGYI MÁRK (Veszprém Megyei Kormányhivatal): Lényegében 62 vadászatra jogosult volt Veszprém megyében 2007-et követően, és olyan 5-6 darab peres ügy volt, amely hasonlíthatott Fisli úr ügyéhez, ezek közül az egyik, a Sass Lajos-féle ügy talán ma záródik le, az már a Legfelsőbb Bíróságig is elment már, ott a keresetét elutasították, mert rossz helyre nyújtotta be Sass Lajos úr az ez irányú vitás dolgait. A többi per előhaszonbérletes ügyből származott főleg, tehát ahol megalakult az új földtulajdonosi közösség, és úgy döntött az FTK, hogy nem saját maga hasznosítja a területet, hanem haszonbérbe adja, itt akkor az előhaszonbérlet előjöhethet, abban az esetben, ha a terület

50 százaléka az eredeti területnek ugyanaz. Ebből több per is volt, a Tapolcai Medence VT-től kezdve a Balaton-partig, ahol belevették a Balaton-vízterületeket. Tehát ezekkel az előhaszonbérletes ügyekkel kapcsolatban mondhatnám, hogy egy 15 százalékos peres ügy biztosan volt lényegében.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor Lázár úrnak adnék szót. Bocsánatot kérek az MgSZH központi szervétől, de akkor haladjunk a helyitől az országos szint felé!

LÁZÁR ATTILA (Zala Megyei Kormányhivatal): Csak kiegészítésként szeretném elmondani, hogy például Zala megyében 52 vadászterület jött létre, egy olyan 7-8 terület lett kényszerhasznosítással kialakítva, és egyet sem támadtak meg, nem fellebbeztek meg, és nem lett belőle bírósági ügy. Itt tehát csak egy átlagot lehetne mondani. Például Zalában egy sem volt.

ELNÖK: Köszönöm. Akkor lépünk az országos szintre!

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Köszönöm a szót. Tisztelettel köszöntöm a bizottságot! Zsigmond Richárd földművelésügyi igazgató vagyok az MgSZH-től. 2007. január 1-jétől vettük át a minisztériumtól, az FVM-től az ügyek másodfokú, illetve felügyeleti irányítását, tehát ettől kezdve állnak rendelkezésre az anyagaink is. Gögös képviselő úr kérdésére válaszolva - elsődlegesen igazából az igazgatóságom hozzáértését is szerettem volna alátámasztani -: 1380 darab területkijelölési kérelem érkezett be országosan, ami itt a problémát felveti, hogy ezzel szemben viszont több mint 1800 kérelem volt, tehát az az 500 darab kérelem okozhatta a problémát, hogy egy területre akár 2-3 kérelem is beérkezett.

Ami viszont az ügyintézéseket érinti több mint 600 darab fellebbezés érkezett be a másodfokhoz, és - hogy alátámasszam azt, hogy egyáltalán a hozzáértése megvan az MgSZH-n belül - 2007-2008-ban, 2009 elejéig 95 százalékos volt a pernyertességünk statisztikája. Jelenleg a sárrétihez hasonló ügy az országban összesen 4-5 darab maradt, tehát ahol ilyen szinten van a dolog, hogy esetleg már megjárta a bíróságot új eljárásokban. Úgy gondolom, hogy a számok akár magukért is beszélhetnek, hogyha itt megkérdőjelezzük egyáltalán, hogy a másodfok mint vadászati hatóság hogy képviselte, illetve hogy vizsgálta az ügyeket, de a konkrét kérdésekre majd akkor én is szeretnék reagálni. Ha ez így kielégítő, akkor ilyen statisztikával tudunk szolgálni. *(Gögös Zoltán: Igen, köszönöm szépen.)* De mondjuk alátámasztja az is, hogy maga a Vhr.-nek, illetve a Vtv.-nek az alkalmazhatósága mit igazolt, annyi van, hogy menet közben azért megtörtént a Vhr.-nek a módosítása is, és konkrétan ehhez az üggyhöz is tartozik, hogy 2010 februárjában volt egy Vhr.-módosítás, ami érintette a jegyző hatáskörét, a kifüggesztést, tehát onnantól kezdve több bíróság is dilemmába esett, hogy hogy s mint döntsön. És akár konkrétan ebben az ügyben ha a módosítás után kellett volna döntenie a hatóságnak, sokkal könnyebb helyzetben lett volna, mert az egyértelműen kijelölte, hogy a jegyző dönti el, és onnantól kezdve ez nem megkérdőjelezhető. Szintén ugyanez volt, hogy 2010 februárjától a hatóság hatásköréből kivette a többletkijelölési kérelmek felülvizsgálatának a hatáskörét, tehát egyértelműen, 90 százalékban áttette a bíróság hatáskörébe. Jelenleg tehát, ha ezt az ügyet kellene vizsgálnunk, innentől kezdve ezt a bíróság döntené el. De ettől függetlenül én úgy gondolom, hogy az ez irányú elvárásnak a jogszabályalkotónak, illetve a végrehajtásnak megfeleltek a hatóságok, már a statisztikára visszavezetve.

Az első konkrét kérdésre, hogy hová tűnt a 2006. szeptember 19-ei gyűlés kapcsán a kereset, folytatólagosan a kereset, tehát az egyikben indult kereset, itt mindenképp közrejátszhatott az is, mivel jelenleg azok a kollégák, akik ezt végezték, már nem dolgoznak a hivatalban, tehát őket nem tudtam megkérdezni sem. De igazából ami a döntő lehet, az az, hogy már 2010. április 7-én végzést hozott a bíróság a végrehajtás felfüggesztéséről, tehát itt akkora késedelem, ami befolyásolhatta volna az ügy kimenetelét, úgy gondolom, nem történt. Tehát már 2009 áprilisában már az MgSZH kapta kézhez. Elnézést, 2007 áprilisáig már a bíróság döntött az ügyben. Tehát hogyha innen vezetjük vissza ezt, úgy gondolom, hogy itt a határidőkben benne kellett hogy legyen, max annyi játszhatott közre, hogy 2007. január 1-jétől át kellett venni a minisztérium ügyeit, de én úgy gondolom, hogy ez nem olyan horderejű dolog. Ha kell, akkor természetesen visszakereshető, hogy ki milyen határidővel továbbította, de a bíróság már döntött, meg már vannak olyan döntések.

ELNÖK: Ezzel kapcsolatban hadd kérjem csak informálisan, hogy Fisli úrékat legyenek kedvesek tájékoztatni arról, hogy mikor lett továbbküldve a bíróságnak ez a kereset, jó? Hogy akkor ennyiben a kedélyek kicsit nyugodtabbak legyenek. Köszönöm.

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Ha már nálam van a szó, és ha azt vesszük, hogy a megyék már nyilatkoztak, illetve Vezsenyi úr is nyilatkozott az ügyben, én igazából csak azt szeretném megerősíteni, és maguknak a meghatalmazásoknak..., mert úgy látom, hogy ezzel kapcsolatosan van a legtöbb kérdés, hogy milyen meghatalmazásokat vizsgált a hatóság. Tekintettel viszont arra, hogy menet közben már csak 2006-ban legkevesebb 5 gyűlést tulajdonosi gyűlést tartottak, és ehhez mindegyikhez 5 alkalommal meghatalmazások kerültek becsatolásra, már maga ez nyomon követhetetlen volt. Illetve ami az eredetiséget és a rendelkezésre állást tovább bonyolítja, hogy pont a rendőrségi feljelentésekkel nekünk a rendőrségnek, illetve a megyének át kellett adnunk ezeket a meghatalmazásokat, és ezek szép folyamatosan kerültek hozzánk vissza. Most ezt szintén nem tudom pontosan, mivel nem kaptunk konkrét felkérést arra, hogy itt most papírokkal bizonyítsunk, de sokáig, már úgy gondolom, hogy több hónapig, illetve Fisli úr is említette, hogy egy évig elhúzódott maga a rendőrségi eljárás is, ez idő alatt a rendőrség viszont csak eredetiből dolgozhatott. Tehát ez megint nem kérdőjelezheti meg, hogy a hatóságnak, az első és a másodfoknak rendelkezésre állhattak-e az eredeti meghatalmazások. Az iratanyag átvizsgálása után erre szintén válasz kapható természetesen, illetve bízunk benne, hogy meg lehet a választ találni arra, hogy hol vannak az eredeti meghatalmazások. Valószínűleg a megyei kollégák bővebb választ tudnak majd erre adni, de én úgy tudom, hogy magához az eljáráshoz a meghatalmazásokat nem kötelező becsatolni, tehát a hatóság nem tartja nyilván ezeket a meghatalmazásokat. Amennyiben az ügyek kivizsgálásához, illetve eldöntéséhez az szükséges, akkor kell a meghatalmazásokat becsatolni, egyébként meg maga a gyűlést összehívó, illetve a képviselő irattárában kell ezeknek meglenniük. Innentől kezdve a hatóság tehát semmiféle garanciát nem tud arra vállalni, hogy az összes, az országból mind az 1380 területkijelölésnél felhasznált vagy igénybe vett meghatalmazásokról nyilvántartást vezessen - de ez szintén visszakereshető.

Magát azt, hogy a hatóság nem adott át, illetve nem szolgáltatott adatot a megkeresésekre, én cáfolni szeretném, már csak azért is, mert ugyan én közvetlenül az ügyek intézésében nem vettem részt, de ismereteim alapján az MgSZH-hoz mint felügyeleti szervhez, illetve másodfokú szervhez egyetlenegy darab olyan fellebbezés sem érkezett, ami miatt mondjuk az elsőfokú hatóság megtagadta volna az adatszolgáltatást, ezt bárki joghoz értő tudja, a Ket. is tartalmazza, innentől kezdve végzéssel kell elutasítani, amennyiben a hatóság nem tudja teljesíteni az ügyfél kérését, kérelmét. Ilyen ügyet én nem találtam, átvizsgálva az ügyiratokat. Illetve amit konkrétan tudok mondani, ami írásba foglalásra került,

az az, hogy 2010 decemberében kérték meg hatóságunktól Fisli úrét a meghatalmazások másolatát. Ami a hatóság rendelkezésére állt, azt átadta, és utána ez szintén tudomásulvételre került, tehát utólagos kérés már nem érkezett a hatósághoz. Tudtommal a legtöbbször tudtuk teljesíteni, két meghatalmazás volt, ami esetleg szóba került, és amit nem tudott átadni, másolatban rendelkezésre bocsátani Fisli úrénak, de tekintettel arra, hogy utána ez az eljárás megszakadt...

ELNÖK: Jól értem, akkor ezeknek a papíroknak nem is önöknél kell lenniük?

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Ebben az ügyben itt kell lennie, de egy normális eljárásban, ahol nem vitatott, hogy ki és hogyan hívta össze a gyűlést, van-e fellebbezés, nem. Ez csak kimondottan a hatósági eljárás miatt van így.

ELNÖK: És a két meghatalmazásnak mi a sorsa, az vajon miért nincs meg? Annak is meg kellene lennie, gondolom.

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): De mivel nem tudjuk azt, hogy egyáltalán milyen meghatalmazásoknak kellene meglenniük, nem tudjuk. A hatóság annyit vizsgált, hogy elvileg összehívták, vagy a területkijelölés is egy példa, hogy 5 ezer hektárt érintett, mi ebből vonjuk vissza, hogy viszont a becsatolt és megküldött meghatalmazásokból hány nem felelt meg. Tehát visszafelé történnek általában a számítások, hogy egyáltalán meg lehessen fogni, és a nem megfelelő meghatalmazásokat vonjuk le általában. Viszont ezt az eljárást megerősítette a bíróság is, tehát a Zala Megyei Bíróság az elejétől kezdve végigvizsgálta, és konkrétan kezelte a meghatalmazásokat, illetve elfogadta, illetőleg nem fogadta el a másodfokú hatóságnak az érvelését az egyes meghatalmazások elfogadása, illetve figyelembe nem vétele során. Tehát erről már van egy megyei bírósági döntés, tehát elvileg az, hogy most itt a másodfokú hatóságnak még bizonyítgatnia kellene, hogy ő melyik meghatalmazást vette figyelembe, én úgy gondolom, hogy ezt a bíróság már eldöntötte, és ebben viszont igazat adott.

Természetesen lehetnek és a mai napig is lehetnek viták, mivel legalábbis az én személyes véleményem az, hogy a rendőrség megállapítja, hogy okirat-hamisítás történt, de a legvégső esetben igazából ezt a bíróság mondhatná ki, amennyiben az eljárás megy. Innentől kezdve viszont a hatóságunk is teljesen korrektül járt el, mert minden olyan esetben, ahol megállapította a rendőrség, megelőlegezte azt, hogy esetleg később majd egy, a pontos számát nem tudom, de majd egy bírósági eljárás folyamán kimondja a bíróság is. Én a mai napig nem tudok erről, illetve nem találtam meg az iratban, hogy egyetlen meghatalmazás is eljutott volna ide, tehát a rendőrség továbbadta volna az ügyészre, illetve ebből bármiféle eljárás született volna. De ettől függetlenül figyelembe vette a hatóság. Egy-két eset, és sajnos így visszamenőlegesen, mivel nem én voltam a konkrét ügyintézője, Fisli úrnak sem, de a határozatokból kiderül, hogy milyen esetekben vettük figyelembe, fogadtuk el, de az esetek többségében, én úgy gondolom, pozitív jelleggel fogadtuk el, és azokat a meghatalmazásokat vettük igénybe, ami viszont a kezdeményezést, tehát Fisli úr kezdeményezését pluszban jelentette, vitte följebb, tehát területeket fogadtunk el.

A további kérdésekkel kapcsolatosan úgy gondolom, hogy lehet, hogy utána majd még visszakerénném a szót, ha lehet, ha esetleg a megyei kollégák nem tudnak valamire válaszolni, de azok már eléggé szakmai kérdések voltak. Én igazából ennyit szerettem volna mondani, és felhívni a figyelmet arra, hogy a másodfokú hatóságnak is, amikor még ebbe konkrétan nem tudott beleszólni, mert ez a konkrét ügy nem volt nála, 2007 első hónapjaiban dőlt el a kérdés, amikor megtörtént a területek kényszerkijelölése, és én is csak meg tudom erősíteni azt, hogy akkor viszont mint bíróság kimondta, illetve úgy nyilatkoztak az ügyben részt vevő felek is,

hogy ezt tudomásul vették és elfogadták. Tehát inentől kezdve ebben az eljárásban a hatóságnak nem volt lehetősége arra, és egyetlenny fellebbezés se érkezett be se a sárréti ügyben, sem a másik négy vadászterület ügyében, hogy ezt bárki megkérdőjelezné. Tehát inentől kezdve ezt a hatóság nem is vizsgálhatta felül, mivel esélye sem volt arra, mivel nem volt belőle ügy, illetve amit a kollégák is bemutattak, a gyakorlatban erről minden fél tudott, és tudomásul vette. Ami viszont a mi nagy problémánk, hogy 2007, és mondhatjuk azt, amikor a bíróság azt mondta, hogy elfogadja a 30 napost, onnantól kezdve indultak a problémáink, és onnantól kezdve a hatósággal próbálták volna megoldatni az ügyet, olyan ügyet, amiben igazából már a területkijelölésben a hatóságilag, ahogy említették a megyei kollégák, már nem tudunk mit csinálni. Emiatt fajulhat idáig, hogy igazából azt várják, legalábbis a meglátásom az, hogy azt várják el akár a felügyeleti szervtől, akár a másodfokú hatóságtól, hogy mi próbáljuk rendbe tenni azt, amit a Vtv. alapján már nem is lehet, illetve másnak a jóhiszeműen szerzett jogát sértene, tehát a másik négy vadásztársaság esetében probléma lehetne az ő jóhiszeműen szerzett jogaikkal. Egyelőre köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Fisli úrtól vagy a jogi képviselőtől kérdezném, hogy az a két helyrajzi szám vagy két meghatalmazás, amiről itt most szó volt, hogy hiányzik, azok szerepelnek-e a levont területek között. Mert amennyiben szerepelnek, akkor viszont meg kell lennie az MgSZH-nál az én meglátásom szerint.

FISLI JÓZSEF, az Ósi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Nem olyan régen voltunk fent az MgSZH-központban, és ott is megpróbáltuk összeszedni azokat a meghatalmazásokat, amelyeket tőlünk levontak. Eredetben nagyon kevés meghatalmazást találtunk meg. Hogy hány meghatalmazást kellett volna most átadni, nem tudom pontosan összeszámolni, de át tudom adni azokat a papírokat, amelyekben ezt kértük, és itt a másik oldalon megvan, hogy kikaptunk 12-t. Körülbelül olyan 120-140-150 darab meghatalmazást kerestünk, ebből megkaptuk, amit ott én érdekesnek találtam, 21 darabot. A többi nincs meg. Osztatlan közösből vannak olyanok, például Ósi 028/11, hatvan-valahány tulajdonosa van neki, ebből találtunk két darab ilyen meghatalmazást, ebből az osztatlan közösből, és le van vonva - ennek a területe hatvan-valahány hektár. Nagyon sok olyan van, igazgató úr, nagyon sok olyan dolog van, amit nem kaptunk meg. Most voltam fenn nem olyan régen, egy-másfél hete. Egyébként én kaptam ott érkezett bélyegzővel ellátva két helyrajzi számról a kérdéseimet tettem fel oda. Erre még nem kaptunk választ, várjuk a választ. Nagyon érdekes kérdések vannak benne, nem tudom, hogy kapunk-e rá megfelelő választ.

DR. BERCSÉNYI ERIKA, az Ósi-Sárrét vadásztársaság jogi képviselője: Még ehhez, a meghatalmazások kikéréséhez csak annyit tennék hozzá, hogy mi már mint jogi képviselők is kérelmeztük, amit én az előbb is, korábban is mondtam, 2010. november 9-én ezt elküldtük faxon is, ajánlott levélben is, majd amikor megkaptuk a meghatalmazásokat, amelyeket a Fisli úr adtak be, akkor 2010. december 20-án megírtuk, hogy ismételtén kérjük, de nem azokat a meghatalmazásokat, amelyeket mi csatoltunk, hanem azokat, amelyekkel a kezdeményezésünket lerontották, és erre ismételtén megkaptuk azt, amit nem kértünk. Utána már a bírósághoz került az ügy, a Zala Megyei Bíróságon keresztül kértük, illetőleg a kereseti kérelmünkben, beadványainkban szerepel, hogy a közigazgatási eljárásról szóló törvényben foglalt jogaink sérültek azzal, hogy ezeket, a meghatalmazások tartalmát nem ismerhettük meg, és így megfelelően védekezni nem is tudtunk sem a perben, sem az eljárás menetében. Én ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Igazgató úr, akkor tessék!

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Köszönöm. Azonnal reagálnék, ugyan nem tudom, hogy ilyen mélységbe bele kell-e mennünk, illetve bele szabad-e menni, de viszont erről az egyről van írásos anyag, amikor Fisli úr, illetve Hajda János képviselője, dr. Gartner István keresett meg minket, tehát ez az ominózus november 9-ei megkeresés konkrétan nem meghatalmazásokra és névre vonatkozik, hanem helyrajzi számokhoz kötődik. Ha kell, akár fel is olvasom, helyrajzi számok vannak felsorolva, és az volt a kérdés, hogy a hatóság a rendelkezésére álló, ezzel kapcsolatos jognyilatkozatokat, iratmásolatokat adja át. Én úgy gondolom, hogy ezzel a hatóság teljesítette, még azt sem mondom, hogy határidőcsúszással, mert menet közben voltak egyeztetések, de ez december 8-án teljesítésre került, azzal, hogy a mellékelten leadott két dokumentum másolati példányát, ami a hatóság rendelkezésére állt, és erre mondtam azt, hogy amennyiben további igény lett volna, ha erre a levélre kapunk válaszlevelet, a hatóság természetesen nem zárkózik el, de akkor viszont már konkrétan meghatalmazásokat kell keresni, nem pedig helyrajzi számokat, hanem a hatóság rendelkezésére álló meghatalmazásokat.

DR. BERCSÉNYI ERIKA, az Ősi-Sárrét vadásztársaság jogi képviselője: December 9-én arra reagáltunk, és akkor már egyértelműen és továbbra is kértük...

ELNÖK: Kedves ügyvédnő, ez itt úgy működik, hogy ön szót kér, én meg szót adok.

DR. BERCSÉNYI ERIKA, az Ősi-Sárrét vadásztársaság jogi képviselője: Bocsánat!

ELNÖK: Mint bíróságon minden bizonnyal többször megfordult embernek ezt talán nem kell külön magyarázni.

DR. BERCSÉNYI ERIKA, az Ősi-Sárrét vadásztársaság jogi képviselője: Persze, persze, bocsánat!

ELNÖK: Köszönöm. Akkor az igazgató úrnak megadjuk a lehetőséget, hogy befejezze a mondanivalóját.

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Mivel nem száz százalékig tudtuk átnézni ezt az anyagot, jelenleg ez az irat az állam... írásos formában kérte tőlünk az ügyvédi iroda ezeknek, illetve a rendelkezésre álló iratoknak a megküldését. Ezen kívül más írásos anyag nem volt, illetve ahogy említettem, ebből viszont nem is lett másodfokú, illetve felügyeleti eljárás, hogyha bárki az eljárás során megtagadta volna bármiféle rendelkezésre álló iratanyag átadását. Köszönöm.

ELNÖK: Most adnék lehetőséget az ügyvédnőnek.

DR. BERCSÉNYI ERIKA, az Ősi-Sárrét vadásztársaság jogi képviselője: Bocsánat, csak annyit, hogy 2010 decemberében jeleztük, akkor már egyértelműen, hogy a meghatalmazásokat kérjük, és akkor nem kaptuk meg, akkor viszont már bírósági eljárás volt, és a bíróságon keresztül kértük, és szintén nem kaptuk meg. Csak ennyit szerettem volna elmondani, hogy így teljes legyen az információ. Utána pedig már a Fisli úrék jártak fenn Pesten.

ELNÖK: Viszontválasz.

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Köszönöm. Tényleg rövidre zárva: tekintettel arra, hogy erre nem készültem fel, mivel itt három darab A4-es dobozt kellett volna behozni, tehát ilyen szintű válaszokat nem tudok adni, de erre utólagosan természetesen reagálunk. Én csak azt tudom mondani, hogy jelenleg folyamatban nem volt, a bírósági eljárásnál meg szintén nem merült fel, mivel azt nekünk, irányunkban a jogi képviselőtünket ellátó főosztálynak írásban jeleznie kellett volna, tehát jelenleg ez nem áll fenn. Illetve amit kért, nem került megállapításra a bíróság részéről hogy az eljárás során amiatt nem tudott valamit kivizsgálni, mert nem bocsátotta a rendelkezésére a hatóság.

ELNÖK: Akkor viszont tisztelettel kérném, hogy az Ősi-Sárrét részéről az MgSZH felé elküldött kérés, ami most már a meghatalmazásokra és nem helyrajzi számokra vonatkozik, ennek a levélnek a másolata jöjjön be a bizottsághoz, és az erre adott válasz is. De ezek szerint akkor erre a válasz ebben a formában nem született meg, ha jól értelmezem.

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Még nem kaptunk...

ELNÖK: Fisli úr, hadd ne kelljen ismételnem önmagam!

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Bocsánat!

ELNÖK: Bocsánatot kérek, de hogyha így elszaladunk, akkor itt mindenki beszélni fog. Remélem, ezt megérti, nem akarok hákliskodni itt, de ahhoz sokan vagyunk, hogy lazábbra engedjük a szíjat. Lázár úr!

LÁZÁR ATTILA (Zala Megyei Kormányhivatal): Köszönöm szépen. Csak egy mondat. Még egyszer szeretném megismételni a Zalai Megyei Bíróság egyik megállapítását. Itt tehát 1597 hektár helyett 2510 hektár volt jogszerűnek tekinthető, tehát megközelítőleg majdnem ezer hektár deficit van a Zala Megyei Bíróság véleménye szerint.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, igazgató úr!

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Köszönöm. Csak a konkrét válasz, mivel két hete érkezett be hozzánk, most konkrétan én sem emlékszem, minden ügyre, de akkor ott kell lennie, tehát azzal még benne vagyunk az ügyintézési határidőben, és arra hivatalos válasz lesz. Igazából csak annyi a kérésem, hogy amennyiben nem fogadják el a jövőben, akkor viszont kérnénk választ is, mert természetesen a hivatal nem zárkózik el a teljes körű adatszolgáltatásról - ami rendelkezésére áll. Köszönöm.

ELNÖK: Ez megnyugtatóan hangzik, bízom benne, hogy az Ősi-Sárrét részére is.

Akkor szerintem térjünk vissza a kérdésekre, mert itt azért még van egy néhány. Van még egy kérdés, amely számomra most merült fel kérdésként, hogy a kényszerhasznosítás ideiglenes használatnak minősül-e. Mert ha jól értem, a főügyészség egy ilyen tartalmú tájékoztatót adott. Tehát a kényszerhasznosítás ideiglenes? Mert nekem ez nem tűnik logikusnak, mert ez azt jelenti, hogy akkor folyamatosan kellene ez ügyben dolgozni, tehát a kényszerhasznosítással akkor nem zárulna le a történet. Vezsenyi úr, parancsoljon!

VEZSENYI IMRE (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Tisztelt Elnök Úr! Lehet, hogy van ebben valami félreértés. Igazából nem tudom, hogy mit tartalmaz az ügyészség válaszelevele. A kényszerhasznosítás nem ideiglenes intézkedés, hiszen ugyanúgy nyitva van előtte a jogorvoslati lehetőség. Viszont a vadászatra jogosultak nyilvántartásba-vételével

kapcsolatos eljárásoknál volt ideiglenes intézkedés, hiszen akkor lehet vadászatra jogosultat nyilvántartásba venni, amennyiben az üzemtervét is, illetőleg az összes egyéb, törvény által előírt dokumentumot betérjeszti. Tehát a vadászterületek kialakítása során ilyen eljárás volt, hogy a vadászatra jogosultakat ideiglenesen vettük nyilvántartásba - nem tudom, hogy ezzel keveredik-e a történet -, hiszen itt sokszor a vadászatra jogosult szerepel ügyfélként, holott itt a földtulajdonosok érdekeiről van szó. És hogyha megengedi, akkor itt most azért megjegyezném, hogy tehát az Ősi-Sárrét Vadásztársaság 2007 nem tudom mikortól szerepel az országos vadgazdálkodási adattárban mint vadászatra jogosult, vadászati és vadgazdálkodási tevékenységet folytat. Illetőleg a kényszerkijelölésekkel kapcsolatban annyit, hogy a tulajdonosok részéről semmilyen megkeresés nem érkezett a vadászati hatósághoz, hogy bárki a tulajdonával más vadászterülethez csatlakozást kezdeményezett volna. Úgy néz ki tehát, hogy a tulajdonosok is elfogadták ezeket a döntéseket.

Illetőleg ha arra, amit Fisli úr feltett még kérdésként a közgyűlésekkel kapcsolatos bejelentéseivel összefüggésben lehet válaszolni: ezt valamelyik dokumentációjára - mert a rendőrség ezt is lefoglalta tőlünk a feljelentések során - írásban fel volt jegyezve, hogy az ügyfelet telefonon tájékoztattam, illetőleg a közgyűlésen elhangzottakkal kapcsolatban a vadászati hatóságnak illetékességi és hatásköre nincs. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tehát ha jól értem, akkor a bejelentést ön tudomásul vette, de azon kívül más lehetősége azzal foglalkozni a továbbiakban nem volt.

VEZSENYI IMRE (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Nem, de ezt telefonon vagy a Fisli úrral vagy az ügyvéd úrral közöltük is, hiszen két megkeresés is jött, emlékszem, egy- vagy kétnapos eltéréssel Fisli úr aláírásával, illetőleg az ügyvéd úr aláírásával ugyanarról, ha jól tudom, ez a Futó László által képviselt földtulajdonosi közösség közgyűlésével kapcsolatos bejelentés, amelyet illetően tájékoztattam a feleket, hogy a vadászati hatóságnak a közgyűlésen törtétekkel kapcsolatban nincs hatásköre; amennyiben bármilyen jogsértés történt, úgy a bírósághoz lehet fordulni a Vtv. 14. § (4) bekezdése alapján.

ELNÖK: Jó. Vezsenyi úr, ha már ott a szó, még a következő kérdésre hadd kérjek választ! Volt az az ominózus másodfokú határozat, amely új eljárásra kötelezte az első fokot, de abban szerepelt, hogy megvan az egyharmad. Ez esetben mit kell vizsgálni, kell-e újra vizsgálni, vagy ezt akkor egyszerűen csak tudomásul kell vennie az első foknak? Hogyha ebben adna tájékoztatást! Köszönöm.

VEZSENYI IMRE (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Nem, valóban volt ilyen döntése a másodfoknak, és a Ket. alapján az új eljárásra utasított elsőfokú hatóságnak a másodfokú hatóság döntésében, indokolási részében foglaltakat tudomásul kell vennie, és a szerint kell eljárni. Azt szeretném elmondani, hogy eljárásom során soha nem változtattam meg a másodfokú határozat indokolási részében foglaltakat, tehát azokat tudomásul vettem, viszont a jogi képviselőnk - akkor még olyan szerencsés helyzetben volt a vadászati hatóság, hogy saját jogásza is volt - tájékoztatása alapján az ellenérdekű ügyfelek által becsatolt egyéb tényeket, bizonyítékokat el kellett fogadni, és teljes körűen kellett vizsgálnom az eljárás során. Ezért volt az, hogy a másodfokú döntéssel szemben az elsőfokú hatóság az új eljárás során az újabb bizonyítékokat, tényeket - amelyeket betérjesztettek az ügyfelek - megvizsgálva ismételtén azt állapította meg, hogy nem volt meg a kezdeményező egyharmad.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Fisli úr szeretne reagálni.

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Két dologra. Amit Vezensyi úr mondott, hogy a második közgyűlést, amelyet december 14-én tartottunk, arról a következőt szeretném elmondani: való igaz, december 14-én, amikor az első közgyűlésünk el lett utasítva, egy jóval kisebb területre, hogy azok az emberek, azok a vadásztársaságok, amelyek el akarnak vinni tőlünk, vigyék el azt a területet, a megegyezés érdekében tartottunk egy ilyen gyűlést. Sajnos ez a gyűlés sem jött össze valami oknál fogva, ez ellen nem is indítottunk bírósági pert. Amit Vezensyi úr mond, hogy az első gyűléssel nem volt meg a... Megkeveredtem, majd később talán eszembe jut, elnézést kérek, de olyan rettentő ideges vagyok e miatt az egész dolog miatt, hogy az nem igaz. De magában az egész dologban mi azt nem tudjuk megemészteni semmi körülmények között, hogy nagyon sok meghatalmazást, amit levontak tőlünk, nem kapjuk meg, nem tudjuk beszerezni, és olyan meghatalmazások vannak levonva, amelyeket illetően száz százalékgig biztosak vagyunk, tudjuk - baráti körünkhöz tartozó emberről van szó -, hogy nem adott ilyen meghatalmazást. Ez nagyon sok.

Lázár úr említette itt, hogy - mit tudom én - ezer-valahány száz hektár nincs meg. De amit levontak tőlünk meghatalmazásokat, kérem nagyon sok esetben ha például összehasonlítjuk a levonásokat, mert most már két levonás van: egy a 191 mínusz 2, a másik pedig a 11972/3 határozatokban vannak a levonások. Ha összehasonlítjuk a kettőt, kérem, 520 hektárt mind a kettőnél levontak, ami mind a kettőnél szerepel. Meghatalmazást csak egyszer lehet levonni egy embertől, nem kétszer. 520 hektár. Mennyi ez? Majdnem 5 százalék, kérem. ezen kívül nagyon sok olyan van, amit elmondtam a módosításban, hogy a (3) bekezdésnél le van írva, hogy ezeket nem lehet levonni, két bekezdéssel lejjebb az van, hogy ezeket le kell vonni - ugyanazokat a helyrajzi számokat. Hova lehet ezeket tenni? Ez a módosításban van, a bíróság ezeket elfogadta, és a következőért fogadta el: nincs az az ember, aki ki tudná szedni a határozatokból azt, hogy melyik meghatalmazással mi a helyzet. Ezt csak úgy lehet levonni, hogyha az elejétől fogva elindulunk, mert van kettő, az egyik egy 767 hektáros levonás, a másik az előbb említett határozatban pedig ezerötven-valahány hektár levonás. Hogyha az elejétől fogva elkezdünk lemenni, az első elutasításban - az első elutasításban! - azt megnézzük, hogy megvan-e az 50 százaléka valakinek, mikor keletkezett az a meghatalmazás, augusztus 7-e előtt, augusztus 7-e után, meg megvan-e a megfelelő többségi tulajdon. Kérem, ha ezt megnézzük, meg hogy amit mi kezdeményeztünk, a másik is kezdeményezte, amit levontak tőlünk, vagy nem kezdeményezte. Ez a legegyszerűbb, mert három darab meghatalmazást egymás mellé kell tenni, van-e vagy nincs. Aztán kiderül, kérem, hogy az első egyharmad kezdeményezéseknél levont meghatalmazásokat nem vonhatták volna le.

Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Én most már a VM-hez fordulnék, hogyha lehetséges, mert a törvény alkalmazhatósága tekintetében feltettem néhány kérdést, például azt, hogy a törvény kényszerhasznosítás vonatkozásában ad-e segítséget mondjuk az elsőfokú hatóságnak, hogy hogyan kell eljárni. Tehát itt az előhaszonbérlet mint olyan létezik-e? Illetve - mindjárt, keresem, úgy emlékszem, volt még egy, ami idevonatkozik - lehet-e folyamatosan ezeket a meghatalmazásokat beszerezni, mert az valóban nonszensz, hogy egyszer csak előkerül még 500 hektár vagy még 30 hektár vagy bármennyi, miközben nyilvánvaló, hogy ha azok az adott időpontban meglettek volna, akkor azokat beadták volna, ezt nem nehéz kitalálni. A jogszabályt ebben egy kicsit talán pontosítani kellene. Illetve szerintem azt is érdemes lenne ezekből kiindulva megnézni, mert én azt hiszem, az egész történetnek az az egyik legnagyobb problémája, hogy keresztben-hosszában történtek okirat-hamisítások, és ezt azért szerintem kicsit szigorúbban kellene venni. Amennyiben hozzányúlunk a vadászati törvényhez, kérném a VM-et, hogy fogalmazzanak bele egy olyan passzust is, hogy amennyiben okirat-hamisítás történik, és valaki bead egy olyan papírt, amely bizonyíthatóan

hamis, akkor az essen el a további ügymenettől, tehát az ne szerezhessen vadászatra jogosultságot, aki akár egytized négyzetméterre is bead egy hamisított papírt. Azt gondolom, hogy amennyiben ez benne lenne a törvényben, akkor az ilyen jellegű kísérletezések legalábbis megoldottak lennének, mert ha jól sejtem, most ilyen jellegű szankció nincs a törvényben. Ezekre ha kaphatnék választ! Köszönöm.

Vajai úr!

VAJAI LÁSZLÓ (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Albizottság! Miközben itt végighallgattam az eddigi majdnem két órát, néhány régi emlékkép felvetődött bennem - ha megengedik, ezzel kezdeném. Nevezetesen 1995-re gondolok, amikor ennél az asztalnál dőltek el azok a dolgok, amelyek folyamodványaképpen most mi itt ülünk, és arról beszélünk, hogy ami akkor itt, a jogszabály-előkészítés során tulajdonképpen meg lett nevezve, amiről döntések születtek - nem volt egy egyszerű időszak. Csak annyit hadd mondjak, hogy a benyújtott 96 paragrafusból 36 lett úgy átdolgozva, és ezt minden minősítés nélkül szeretném mondani, tehát 36 lett úgy átdolgozva, hogy annak a következménye, hogy most itt ülünk, és ilyen dolgokról kell beszéljünk. Egyértelmű, hogy ez az egy ügy rávilágított erre, és ez az egy ügy a jéghegy csúcsa lehet csak. Mint azt az igazgató úr előttem már elmondta, több mint 600 peres ügy keletkezett a második hasznosítási ciklus indításakor, az elsónél még csak 150 volt '96-97-ben, és a tendencia, ha nem teszünk valamit, illetve nyilvánvalóan a politika, a tendencia a területkijelölések vonatkozásában, a peres ügyek számát tekintve növekedni fog. Egyértelmű tehát, hogy változtatás szükséges, amit szeretnék nagyon nyomatékosan leszögezni. Ezért is köszönöm meg az albizottságnak azt, hogy napirendre tűzte ezt az egy ügyet, mert ezen keresztül most talán a politika, illetve a bizottság is kicsit nagyobb súllyal kezeli a vadászati jogot és az azzal kapcsolatos döntéseket.

Amit még el szeretnék mondani, mielőtt választ adnék, az az, hogy a törvény, a most hatályos törvény alapvetően arra épült, hogy az eljárási folyamatokban odaadja kezdeményezésre a földtulajdonosoknak, a vadászoknak ehhez akkor van csak köze, ha megfelelő nagyságú földtulajdonuk van, vagy meghatalmazást szereztek arra a bizonyos 30 hektárra, amiben képviseleti jogot szerezhetnek földtulajdonosi gyűlésen. Utána, ha megvan ez a földtulajdonosi gyűlés, nyilvánvalóan a mostani, főleg a mostani birtokviszonyok ismeretében - amiről megint nem a vadászok és a földtulajdonosok tehetnek, hanem a jól sikerült kárpótlásunk - átfedések keletkeznek, olyan átfedések, és ez magyar mentalitás is sajnos, amelyeket nagyon-nagyon ritka esetben sikerült feloldani úgy, hogy ne legyen belőle peres ügy, mert mindenki azt mondta, hogy nem érdekes, menjünk pereskedjünk, ott a hatóság, majd az igazságot tesz. Itt jött be a „szegény” hatóság, mert most bele kell képzelni magát valakinek egy hatósági eljárásba, ahol ott lesznek a vadászok, a földtulajdonosok és minden érintett - a szakhatóságokra gondolok -, aki ebbe beleszólhat. Ha itt nem jön meg a konszenzus - és nagyon kevés helyen jön meg, úgy tűnik, a gyakorlat ezt mutatja -, akkor jön először az államigazgatási eljárások sorozata, utána meg jönnek a bírósági eljárások, és e közben olyan mandinerekre mehetnek egyes ügyek, hogy a virágzó tarka mezei rét azokhoz képest egy egyszínű sivatag.

Nagyon-nagyon nehéz lesz ezt úgy megcsinálni, de meg kell csinálni, hogy egyértelmű legyen, határidőhöz legyen kötve, hogy a hatáskörök pontosan definiálva legyenek, és akkor működőképes lehet a földtulajdonhoz kötött vadászati jog, én erről meg vagyok győződve. És elnézést, ez nem a válaszom volt, csak úgy éreztem, hogy ezt el kell mondjam.

A konkrét kérdésekre a válaszok. Kényszerhasznosítás esetén előhaszonbérletet lehet-e alkalmazni? A kényszerhasznosítás egy olyan intézmény, hogy amikor nem jönnek létre ezek a már említett egyezségek, akkor, mivel el kell indulnia a vadgazdálkodásnak, benne a

vadászatnak, a hatóságnak a kényszerhasznosításra vonatkozó szabályok szerint, amelyeket, ha jól tudom, a Ptk. rögzít, kell eljárnia, kijelöli a vadászterületet. Ott megint lehetősége van az ott létrejövő földtulajdonosi közösségnek, mert a határkijelölés ellen lehet jogorvoslattal élni, de halasztó hatálya addig nincs a végrehajtásnak, ameddig tulajdonképpen a bírósági eljárás be nem fejeződik. Ha a másodfokon hoz a bíróság egy olyan ítéletet, hogy rossz volt a kényszerkijelölés, akkor nyilván újra elő kell vennie a vadászati hatóságnak, és csinálnia kell. De hogyha megvan ez a kijelölt terület, ott ismét össze kell hívni egy földtulajdonosi közösségi gyűlést. Akkor, hogyha a földtulajdonosi közösség ott úgy dönt - és ebbe belefutottak többen is már itt az említett vadászterületeknél -, hogy haszonbérbe adja azt a vadászterületet, hangsúlyozom: haszonbérleti jogviszony keletkezik, akkor a korábbi vadászatra jogosult, amennyiben a vadászterületnek, a kialakított, az újonnan kialakított vadászterületnek az 50 százalékán legalább korábban, a korábbi ciklusban gyakorolta a vadászati jogot, akkor élhet az előhaszonbérletével. Ez annyit jelent, hogy elmegy a bíróságra, és simán érvényesíteni, és ott ki van téve. Ez mutatta a gyakorlat. Tehát ilyen esetben van csak, ha ilyen jogviszony keletkezik. Amennyiben a vadászterületek a kényszerhasznosítás utáni földtulajdonosi közgyűlésen vagy akár ha normálisan úgy döntenek, hogy tulajdonosi jogon gyakorolják a vadászati jogot, ott nincs semmiféle előhaszonbérlet érvényesítésére lehetőség, mivel nem is keletkezett haszonbérleti jogviszony.

A meghatalmazások meddig érvényesek? Egy meghatalmazás érvényes. Hogy azt ki tudja megmondani, hogy melyik volt az első meghatalmazás, és melyik volt az eredeti? Szerintem még a mindenható Isten is kevés lenne hozzá, hogy ezt pontosan meg tudja mondani. A hamisításokkal kapcsolatban viszont azzal, amit az elnök úr mondott, maximálisan egyetértek. Ma is tudok olyan ügyről - nem ez az az ügy -, tudok egy Békés megyei ügyről, amelyben a rendőrség megállapította azt, hogy valóban okirat-hamisítás történt, de mivel ennek nincs a társadalomra nézve olyan veszélye, így nem indított ügyészségi eljárást, ezt állapította meg. Tehát ilyen esetekben most arra van lehetőség, hogy polgári peres úton, nyilvánvalóan a közigazgatási szervet bevonva ne lehessen érvényesíteni az okirat-hamisítás van. Azzal viszont nagyon egyetértek, és azt hiszem, ez minden földtulajdonos és vadász részéről maximális támogatottságot kell hogy kapjon, hogy amennyiben hamisítás van, nemhogy csak érvénytelennek kell tekinteni, hanem szankcionálni is kell, de nagyon súlyosan, és már a vadászati törvényben is lehet ezt írni.

Úgy gondolom, hogy a felvetett kérdésekre nagyjából válaszoltam. Ha még van valami, szívesen folytatom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem az Ősi-Sárrét Vadásztársaság megjelent képviselőit, hogy van-e még valami. Igyekeztem azokat az adatokat az albizottságon keresztül is megkérni önöknek, amelyek eddig nem jutottak el önökhöz. Van-e még valami, aminek kapcsán szeretnék, ha arról itt most szót ejtenénk? Fisli úr?

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Köszönöm szépen. Elnök úr, a következő: nem tudom, van-e olyanra lehetőség. Ezek a meghatalmazások jók, nem jók, ide jók, oda jók, össze-vissza lehet róla beszélni napokat. Nem volna-e lehetőség arra, hogy mondjuk valakivel - nem tudom kivel - leülni, összeülni, átnézni. Egy délelőtt alatt át lehetne nézni. Biztosan tudom, hogy akkor mindent le lehetne rendezni, és le lehetne írni. Megvolt az egyharmadunk, nem volt meg az egyharmadunk, kész, és nagyon sok dolognak mindjárt pontot lehetne tenni a végére. Mert, kérem, mi is tudjuk most már, hogy bejegyezték őket, mi területet innen vissza nem fogunk kapni. Természetesen hogyha Vajai urat megkérnénk, hogy segítsen nekünk abban a dologban, hogy legalább egy kis részt valahonnan még, meg is tudnánk mondani, hogy honnan, a miénk volt a peremartoni erdő, abból egy 5-600 hektárt

kapjunk még vissza a 35-40 embernek, akik nálunk már abbahagyták a vadászatot is, minden további nélkül meg lehetne oldani, hogy elcsituljon az ügyünk.

ELNÖK: Most borítékolom, hogy ez így nem megy, tehát hogy most mi itt eldöntsük, hogy néhány száz hektárt ide-oda rakunk. Ez egy jogi nonszensz lenne, remélem, ön is belátja, hogy nekünk erre jogosítványunk nincsen.

FISLI JÓZSEF, az Ősi-Sárrét Vadásztársaság elnöke: Én azért tettem fel ezt a kérdést, mert természetesen jogilag nem lehet, hogy ezt így lerendezzük, de én tudom - önök is mondták -, hogy meg lehet egyezni, le lehet rendezni különböző dolgokat, meg lehet egyezni, És hogyha ő szólna az érdekünkben, biztosan volna egyezség, nekem ez a véleményem. Ez lett volna a kérésem, semmi más.

ELNÖK: Köszönöm. Zsigmond urat kérdezném, hogy volna-e arra lehetőség, amit most Fisli úr kért, hogy akkor az MgSZH-központban egy munkatárs leüljön a Fisli úrékkal, és akkor nézzék végig ezeket a meghatalmazásokat helyrajzi számra vonatkozóan, hogy megnyugodjanak a kedélyek. Mert nyilvánvaló, hogy ha rendben van, akkor rendben van, ha nincs rendben, akkor pedig az nyilván egy újabb helyzet. Talán így lehetne tisztába tenni a dolgot. Ez nyilván csak egy kérés, nekem nincs jogosítványom arra, hogy önöket erre utasítsam, csak kérdezem, hogy van-e erre lehetőség.

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): A válaszom sajnos nem a kérdésre. A Zala Megyei Bíróság lezárta az ügyet, a Legfelsőbb Bíróságon van, ott viszont megtörtént a különböző álláspontok vitatása. Gondolom, hogyha a Legfelsőbb Bíróság úgy dönt, hogy netalántán megsemmisíti, akkor viszont hivatali kötelezettségünk, és akkor az első fok és a másodfok is áll. Jelenleg annyiban tudunk segíteni, hogy az iratanyagokba betekintés megvan, amiből mi dolgoztunk, de szerintem ez igazából egy igen is meg egy nem is a kérdésre. Tehát hogy most mi az álláspontunkat megvitassuk Fisli úrékkal, abba nem tudunk belemenni, mivel egyszer már döntött, és elfogadta az álláspontunkat a megyei bíróság. Hogy esetleg a rendelkezésre álló iratanyagokba betekintsenek, az elől idáig sem zárkóztunk el, lehet, hogy máshol volt ilyen, de mióta 2007. január 1-jétől ott vagyunk, és ami írásba foglalásra került, attól az igazgatóságom nem zárkózott el. De hogy most megvitassuk, hogy ez a meghatalmazás elfogadható, nem fogadható el, abba, jelenleg úgy látom, nem mehetünk bele, jogszabályi hatáskörünk ebben most nincs.

ELNÖK: Tehát ha jól értelmezem, akkor a Legfelsőbb Bíróság döntése nyilvánvalóan egy új helyzetet fog teremteni vagy pro vagy kontra.

ZSIGMOND RICHÁRD (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal): Igen.

ELNÖK: Jó. Tisztelettel kérdezném a jelenlévőket, hogy van-e bárkinek még felvetése. *(Jelzésre:)* Tessék, Hajda János úr! Azt kérem, hogy kapcsolja be a mikrofont. Köszönöm.

HAJDA JÁNOS, a „Sárrét” földtulajdoni közösség képviselője: Tisztelt Elnök Úr! Nekem lenn még ezzel kapcsolatban egyetlenség kérésem. Ha netalántán úgymond a törvény felülvizsgálata vagy újratárgyalása téma lesz, azt kell mondjam, szeretném, ha egy dolgot belefoglalnának egyszer a törvénybe, mert tulajdonképpen pont a földtulajdonos van a lehető legkiszolgáltatottabb helyzetben. Én is példa vagyok erre, mert a kényszerhasznosítási területbe tartozik bele az én földterületem. Vadászati jogot nem tudok gyakorolni, bérleti díjat

pedig egy fillért nem kapok négy éve. Azt kell mondjam tehát, hogy a földtulajdonos úgymond a törvény alapján legalább egy megbecsült ember legyen, hogy legalább kötelező legyen neki kifizetni a bérleti díjat, illetve automatikusan megadni neki a lehetőséget, ha igenis vadászni akar.

ELNÖK: Én úgy tudom, hogy ezt 5 évre visszamenőleg kérheti a földtulajdonos, de javítsanak ki, hogyha tévedek! Azt hiszem, a földtulajdonosi közösség állapít meg egy díjat, amit a vadásztársaság köteles a földtulajdonosi közösség számlájára átutalni, és amennyiben a földtulajdonosi közösségtől kéri a földtulajdonos, azt akkor 5 évre visszamenőleg köteles kifizetni, ha jól tudom. Úgyhogy, Hajda úr, én azt gondolnám, hogy amennyiben ön ezt kéri a földtulajdonosi közösségtől, 5 évre visszamenőleg ezt önnek meg kell hogy fizessék.

HAJDA JÁNOS, a „Sárrét” földtulajdoni közösség képviselője: Akkor hozzászólnék, hogyha szabad.

ELNÖK: Parancsoljon!

HAJDA JÁNOS, a „Sárrét” földtulajdoni közösség képviselője: Annyi a helyzet, hogy erre a területre vonatkoztatva nem bérleti szerződéses hasznosításról van szó, tehát az én részemre nem kötelező annak a kényszerhasznosítási társaságnak kifizetni a bérleti díjat, mert ők úgy állítják be magukat, hogy a saját területükön történik a vadászat. Tehát többlethasználati díj nincs.

ELNÖK: Ez valóban így van? Tehát a vadászatra jogosult ez esetben nem fizet a használt terület után? Kérdezem. (*Hárshegyi Márknak:*) Márk, parancsolj!

HÁRSHEGYI MÁRK (Veszprém Megyei Kormányhivatal): Itt megint eljutottunk oda, hogy kétféle hasznosítása lehet a területnek. Az egyik, amikor a földtulajdonosi jogon az FTK maga vadászik, amikor nincs haszonbérleti díj, hisz saját magukról a tulajdonosokról van szó, és a tulajdonosok közgyűlése dönti el, hogy mely tulajdonosok tudnak ott vadászni, mondjuk megszabják, hogy legalább 5 hektár legyen, a törvényi feltételeknek meg kell felelni, tehát legyen vadászjegye, fegyvertartási engedélye, vagyis a vadász fogalmának feleljen meg, és akkor ő mehet vadászni, de inentől kezdve itt haszonbérleti díj nincs. Viszont ha a közösség úgy dönt, hogy haszonbérbe adja, akkor jön be az, hogy haszonbérleti díjat kell fizetni. Hajda úrnak a földtulajdona jelenleg egy olyan területen van, ahol földtulajdonosi alapon megy a vadászat, és nem haszonbérleti szerződés alapján.

ELNÖK: Értem, tehát akkor Hajda úrnak arra volna lehetősége, hogy amennyiben megfelel a vadász fogalmának, ő az az által a földtulajdonosi közösség által működtetett vadásztársaságba a tagfelvételét kérje, és vissza sem utasíthatják talán. (*Hárshegyi Márk: Nem.*) Nem? Nem egészen?

HÁRSHEGYI MÁRK (Veszprém Megyei Kormányhivatal): Nem, nincs tag, ne keverjük, nincs tag.

ELNÖK: Nincs tagság, jó.

HÁRSHEGYI MÁRK (Veszprém Megyei Kormányhivatal): Ha tulajdonosi közösség van, akkor nincs tag.

ELNÖK: Ennyire nem mentem bele. *(Jelzésre:)* Vajai úr, parancsoljon!

VAJAI LÁSZLÓ (Vidékfejlesztési Minisztérium): Tisztázzuk egész pontosan! Amit hallottunk a Márktól, az tökéletes a haszonbérletre nézve, de van még egy jogviszony, ez a tulajdonosi joggyakorlás, annak az alapja mindig az, hogy hogyan folyik ott a vadgazdálkodás és a sáfarkodás, erre van a működési szabályzat, a tulajdonosi közösség működési szabályzata. Ennek kellene rögzítenie azt a földhasználati, illetve egészen pontosan azt a többlethasználati díjat, amellyel a nem vadászó földtulajdonosokat kvázi kompenzálják. Hogy ez most azokon a területeken hogy van, nem tudom, ez annyira egyedi dolog, hogy ebben nem lehet általánosan megfogalmazni bármit; ahány falu, annyi nóta, ott kell megnézni, hogy van-e, és egyáltalán kik hogy fizetik. Köszönöm.

ELNÖK: Ha jól értem, akkor a vadászati törvény jelen pillanatban ezt így nem szabályozza, tehát...

VAJAI LÁSZLÓ (Vidékfejlesztési Minisztérium): Tulajdonosi közösség gyakorlása esetén ez az ő belső dolguk.

ELNÖK: Tehát akkor nem is biztos, hogy ezt a Vtv.-be, a vadászati törvénybe bele kellene venni.

VAJAI LÁSZLÓ (Vidékfejlesztési Minisztérium): Valahogy rendezni kellene...

ELNÖK: Tehát nem ártana.

VAJAI LÁSZLÓ (Vidékfejlesztési Minisztérium): Szóval valami fogódzkodó, valami „szamárvezető” mindenképpen szükséges lenne, mert a mai birtoknagyságok, amit már említettem, hogy vegyünk egy 3 ezer hektáros területet, amelyen van 800 földtulajdonos, ha az átlagot nézem, ott, hogyha nem ad a jogszabály egy vezetőt, akkor az nem fog működni.

ELNÖK: Értem, jó. Van-e még valami? Senkibe nem szeretném a szót belefojtani. *(Senki nem jelentkezik.)* Köszönöm.

Amennyiben nincs más, akkor a napirendi pont tárgyalását lezárom.

Egyebek

Az egyebekben különösebb közölnivalóm nincs, úgyhogy az ülést berekesztem. Köszönöm szépen a megjelenteknek, hogy itt voltak.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 17 perc)

Gyórfy Balázs
az albizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese